

การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่
ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล
อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

นักสำรวจ ปินตาเสน

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของความสมบูรณ์ของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ
โครงการบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้

พ.ศ. 2549

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้

ใบรับรองปัญหาพิเศษ
โครงการบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

ชื่อเรื่อง

การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่
ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเวียงตาล
อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

โดย

นภัทสรณ ปิ่นตาแสน

พิจารณาเห็นชอบโดย

ประธานกรรมการที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชูศักดิ์ จันทนพิสิริ)

วันที่ 20 เดือน เม.ย. พ.ศ. 49

กรรมการที่ปรึกษา

(นางสาวศิวพร ปกป้อง)

วันที่ 22 เดือน พ.ย. พ.ศ. 49

กรรมการที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พหล ศักดิ์กะทัศน์)

วันที่ 24 เดือน พ.ย. พ.ศ. 49

ประธานกรรมการประจำหลักสูตร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปฐมา สิทธิชัย)

วันที่ 1 เดือน ธ.ค. พ.ศ. 49

โครงการบัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์ ดร.เทพ พงษ์พานิช)

ประธานคณะกรรมการโครงการบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 12 เดือน ธ.ค. 2549 พ.ศ. ....

ชื่อเรื่อง	การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่
ชื่อผู้เขียน	นางสาวนภัสวรรณ ปินตาเสน
ชื่อปริญญา	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ
ประธานกรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชูศักดิ์ จันทรพศิริ

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาการรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ 2) เพื่อทราบปัญหาและข้อเสนอแนะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยได้สุ่มประชาชนที่อาศัยในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล จำนวน 13 หมู่บ้าน ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล จำนวน 350 คน

ผลของการวิจัยพบว่า

กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามเป็นหญิงมากกว่าชาย ส่วนมากมีอายุระหว่าง 41-55 ปี มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา ประกอบอาชีพรับจ้าง มีสถานภาพสมรสแล้ว มีรายได้อยู่ที่ 30,000-60,000 บาทต่อปี เข้าใจและรับรู้ว่ามีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาลชื่อ นายอานนท์ สิงห์ตาแก้ว ผู้ตอบแบบสอบถามเกินครึ่งหนึ่งที่เคยไปใช้บริการองค์การบริหารส่วนตำบลมาแล้ว และเกือบสองในสามเคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับภาระหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล เมื่อแบ่งระดับการรับรู้ของผู้ตอบแบบสอบถามแล้วพบว่า มีระดับการรับรู้ปานกลางและดีมาก

เมื่อนำปัจจัยส่วนบุคคลมาพิจารณาความสัมพันธ์ร่วมกับการรับรู้ทำให้ทราบว่าส่วนมากผู้ตอบแบบสอบถามมีการรับรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาลในประเด็นดังนี้ 1) การจัดกิจกรรมวันสำคัญต่างๆ 2) ไม่ได้ให้บริการทำบัตรประชาชน และ 3) ไม่ได้ให้บริการด้านจดทะเบียนสมรส/หย่า แต่มีบทบาทและหน้าที่ซึ่งมีการรับรู้ที่ไม่ถูกต้องในบางด้านที่ผู้ตอบแบบสอบถามยังเกิดความสับสนว่าบทบาทนี้ เป็นบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือไม่ คือ 1) ไม่ได้ทำการจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช.2ค.) 2) ไม่ได้ให้บริการเสียภาษีที่ดิน/ภาษีโรงเรือน และ 3) การบริการด้านการให้บริการด้านอินเทอร์เน็ตตำบล จากการเปรียบเทียบการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างพบว่าทั้งชายและหญิงที่ทำงานประจำและผู้ทำงานตามฤดูกาล/ว่างงาน รับรู้ในประเด็นการจัดกิจกรรมวันสำคัญต่างๆ

เปรียบเทียบตามการจำแนกตามอายุ พบว่าอายุไม่เกิน 25 ปี และอายุ 26-40 ปี รวมทั้งระดับการศึกษาไม่เกินประถมศึกษาและปริญญาตรีขึ้นไป และสถานภาพโสด รับรู้ประเด็นไม่ได้ให้การบริการทำบัตรประชาชน เปรียบเทียบระดับรายได้ต่อปี พบว่าผู้มีรายได้ไม่เกิน 60,000 บาทต่อปี รับรู้ในประเด็นไม่ได้ให้การบริการทำบัตรประชาชน ส่วนผู้ที่มีรายได้มากกว่า 60,000 บาทต่อปี รับรู้ในประเด็นการจัดกิจกรรมวันสำคัญต่างๆ

การวิเคราะห์เนื้อหาข้อเสนอแนะในคำถามปลายเปิดจากกลุ่มตัวอย่าง มีข้อเสนอแนะ ดังนี้ ควรให้ประชาชนที่เข้าร่วมเป็นกรรมการมีความรู้ในงานก่อสร้าง มีการจัดหางานให้กับประชาชนที่ไม่มียานพาหนะ ควรจัดให้มีที่ทิ้งขยะในหมู่บ้าน มีการคัดแยกขยะก่อนทิ้ง ควรมีการจัดหาหม้อและเจ้าหน้าที่มาเพิ่ม และควรจัดให้มีการจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนที่มามีติดต่องาน

ในการวิจัยครั้งนี้พบว่า ยังมีบทบาทบางหน้าที่ที่ประชาชนยังไม่รับรู้ และเข้าใจผิดเกี่ยวกับการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ดังนั้นทางองค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล ควรจะประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของตนให้ประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ได้ทราบไปในทิศทางเดียวกันว่า บทบาทและหน้าที่ที่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาลนั้นมีอะไรบ้าง เพื่อความสะดวกของประชาชนในเขตพื้นที่นั่นเอง

Title	People's awareness about the role and responsibility of Tawangtarn Tambon Administration, Sarapee District, Chiangmai Province
Author	Miss Napadsawan Pintasan
Degree of	Mater of Business Administration in Business Administration
Advisory Committee Chairperson	Assistant Professor Choosak Jantanopsiri

ABSTRACT

This research had an objective as follow: 1) to study the people's awareness about the role and responsibility of Tawangtarn Tambon Administration, Sarapee District, Chiangmai province, and 2) to learn about problems and suggestion of the Tawangtarn Tambon Administration, Sarapee District, Chiangmai province.

To be able to complete the objective, the researcher have sampled the people in the area under responsibility of Tawangtarn Tambon Administration totaling 13 villages and 350 people.

The result of study revealed as the following:

There were more women than men. Their ages ranged from 41-55 years old. Their education was elementary level. They mainly worked as daily labor job, having married status, earning income in the range of 30,000-60,000 baht/year. They knew that Mr. Anon Singtakaw was the president of Tawangtarn Tambon Administration. More than half of the interviewee have been to the Tawangtarn Tambon Administration for using the service and two in three of the interviewee have received updated news of the Tawangtarn Tambon Administration. When separating out the level of awareness, it is found out that the interviewee were in the level of medium to high.

When using the personal factor to consider with relationship, it was found out that most of the interviewee understood the role and responsibility of the Tawangtarn Tambon Administration in issues of 1) the activities on important days, 2) no service about identification card, and 3) no service about marrying/divorcing certification. But the interviewee did not understand the role and responsibility of the Tawangtarn Tambon Administration in some of the

roles which they are still confused as following: 1) the role of collecting the basic information of the villages, 2) no service on paying a land tax, and 3) Tambon internet service.

When comparing awareness of example group, the result revealed that man and woman working permanent job and seasonal job knew about activities on important days. When using age comparison, it was found that those ages ranging from 26-40 years old, those who had knowledge at pre-elementary level and a bachelor's degree, and those who had single status knew about no service identification card. Those earning less than 60,000 baht/year knew about no service identification card. As for those earning more than 60,000 baht/year, they knew about the activities on important days.

As for analysis of suggestions from open-end questions from the interviewee, there were the suggestions in order as following: They want those in Tambon Administration be people who know about construction. Jobs should be provided for the jobless. Places for trashes should be provided in villages and different garbages should be separated. More doctors and staff should be provided and announcement signposts should be made.

This research also found out that there were still a lot of roles that people still don't know and sometimes misunderstood about the work that Tawangtarn Tambon Administration was in charge. The Tawangtarn Tambon Administration should make public announcement about their role and responsibility for the people in the responsible area, so that the people will understand in the same direction of what the Tawangtarn Tambon Administration does or does not do.

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่อง การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล ในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ก็เพราะด้วยความกรุณาของคณะกรรมการที่ปรึกษา ซึ่งประกอบด้วยผู้ช่วยศาสตราจารย์ชูศักดิ์ จันทรนพศิริ ประธานกรรมการที่ปรึกษา อาจารย์ศิวพร ปกป้อง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พหล ศักดิ์กะทัศน์ กรรมการที่ปรึกษา ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ และช่วยเหลือด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี รวมทั้งคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ถ่ายทอดวิทยาการ ตลอดระยะเวลาที่ศึกษา

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัด องค์การบริหารส่วนตำบล เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล ที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลและอำนวยความสะดวกต่างๆ ในการรวบรวมข้อมูลแก่ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา และขอขอบคุณทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือในการสัมภาษณ์ เป็นอย่างดี

การวิจัยครั้งนี้ประสบปัญหาและอุปสรรคมากมาย แต่ผู้วิจัยก็ได้ย่อท้อ ต่อสู้ ปัญหาและอุปสรรคด้วยการใช้ความรู้ ความสามารถจากการประสิทธิ์ประสาทของคณาจารย์ทุกท่าน ผู้วิจัยขอน้อมระลึกถึงพระคุณบิดา มารดาผู้เป็นกำลังใจสนับสนุน ตลอดจนขอขอบคุณญาติพี่น้องและเพื่อนๆ ที่มีส่วนช่วยเหลือให้การทำวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงตามความมุ่งหวังอย่าง สมบูรณ์

นักสำรวจ ปินตาเสน

พฤศจิกายน 2549

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(3)
ABSTRACT	(5)
กิตติกรรมประกาศ	(7)
สารบัญ	(8)
สารบัญตาราง	(10)
สารบัญภาพ	(11)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	3
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	4
ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา	4
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์	5
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	6
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	6
ผลงานวิจัยและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	17
เอกสารที่เกี่ยวข้อง	20
กรอบแนวความคิดในการวิจัย	23
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	24
สถานที่ดำเนินการวิจัย	24
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	24
วิธีการวิจัย	27
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	27
การทดสอบแบบสอบถาม	27
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	28
การวิเคราะห์ข้อมูล	28

สารบัญเรื่อง (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัย	30
ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง	30
ตอนที่ 2 การรับรู้บทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล	34
ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อการรับรู้	37
ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะ	51
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	55
สรุปผลการวิจัย	55
ปัญหาและข้อเสนอแนะ	56
อภิปรายผล	57
ข้อเสนอแนะ	58
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	59
บรรณานุกรม	60
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก.	61
แบบสอบถามในการวิจัย	62
ภาคผนวก ข.	66
ประวัติผู้วิจัย	67

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนตัวอย่างของประชากรตำบลท่าวังตาล อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่	26
2 จำนวนและอัตราส่วนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ	30
3 จำนวนและอัตราส่วนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ	31
4 จำนวนและอัตราส่วนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา	31
5 จำนวนและอัตราส่วนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ	32
6 จำนวนและอัตราส่วนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพสมรส	32
7 จำนวนและอัตราส่วนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้	33
8 จำนวนและอัตราส่วนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบุคคลที่เป็นนายก องค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล	33
9 จำนวนและอัตราส่วนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการไปใช้บริการที่ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล	34
10 จำนวนและอัตราส่วนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการเคยรับข่าวสารเกี่ยวกับ ภาระหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล	34
11 จำนวนและอัตราส่วนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบทบาทและหน้าที่ ขององค์การบริหารส่วนตำบล	35
12 จำนวนและอัตราส่วนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายบุคคล โดยการวัดระดับ จากการรับรู้เกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล	36
13 จำนวนและอัตราส่วนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความพึงพอใจ	36
14 จำนวนและอัตราส่วนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเกณฑ์ความพึงพอใจ	37
15 เปรียบเทียบการรับรู้บทบาทและหน้าที่จำแนกตามเพศ	38
16 เปรียบเทียบการรับรู้บทบาทและหน้าที่ที่จำแนกตามอายุ	40
17 เปรียบเทียบการรับรู้บทบาทและหน้าที่จำแนกตามระดับการศึกษา	43
18 เปรียบเทียบการรับรู้บทบาทและหน้าที่จำแนกตามอาชีพ	46
19 เปรียบเทียบการรับรู้บทบาทและหน้าที่จำแนกตามสถานภาพ	48
20 เปรียบเทียบการรับรู้บทบาทและหน้าที่จำแนกตามระดับรายได้ต่อปี	49
21 จำนวนและร้อยละของปัญหา	51
22 จำนวนและร้อยละของข้อเสนอแนะ	53

สารบัญภาพ

ภาพ		หน้า
1	ขั้นตอนการรับรู้	7
2	ส่วนประกอบในกระบวนการติดต่อสื่อสาร	8
3	กรอบแนวความคิดในการวิจัย	23

บทที่ 1

บทนำ

บทบาทหน้าที่สำคัญหลายๆ อย่างที่อยู่ในความรับผิดชอบของทางองค์การบริหารส่วนตำบลบางบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ประชาชนแต่ละชุมชนยังคงไม่รับรู้ และเข้าใจ บางครั้งในเวลาที่ชุมชนเกิดปัญหาขึ้น ไม่ว่าจะเรื่องใดๆ ก็ตาม ประชาชนภายในชุมชนก็จะนึกถึงองค์การบริหารส่วนตำบลของตนเองก่อน ซึ่งบางบทบาทหน้าที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับแจ้งมานั้นอยู่นอกเหนือความรับผิดชอบของหน่วยงาน หรือเรื่องนั้นๆ แต่ทางประชาชนก็จะให้ทางองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นฝ่ายประสานงานให้ ก็จะเห็นได้ว่าประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลน้อยมาก องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ทางด้านใดบ้าง และขอบเขตความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลมีมากน้อยเพียงใด ดังนั้นประชาชนควรได้รับรู้บทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลมากยิ่งขึ้น เพื่อให้การติดต่อเป็นไปอย่างรวดเร็วและไม่เสียเวลา แล้วก็จะทำให้ทราบถึงความต้องการของประชาชนว่า สิ่งที่ต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีบทบาทหน้าที่เพิ่มขึ้น

องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) มีวิวัฒนาการและความเป็นมาเช่นเดียวกับสภาตำบล เหตุที่มีการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดส่วนตำบลขึ้นมาใหม่นั้น เนื่องจากรัฐบาลในช่วงเวลาดังกล่าวมีนโยบายที่จะกระจายอำนาจการปกครองไปสู่ประชาชนให้มากขึ้น จึงได้พิจารณาปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับ “สภาตำบล” ที่มีอยู่แต่เดิมเสียใหม่ และได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 โดยให้มีการยกฐานะสภาตำบลที่มีรายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบใหม่ เรียกว่า “องค์การบริหารส่วนตำบล” และต่อมาได้มีการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัตินี้มาจนถึงฉบับที่ 3 พ.ศ. 2543

องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดตั้งจาก สภาตำบลที่มีรายได้ไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกัน 3 ปี เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ 150,000 บาท หรือตามเกณฑ์รายได้เฉลี่ยที่มีการเปลี่ยนแปลง (ซึ่งทำเป็นประกาศกระทรวงมหาดไทย และประกาศลงในราชกิจจานุเบกษา) การประกาศยกฐานะสภาตำบลเป็น องค์การบริหารส่วนตำบลต้องทำเป็น ประกาศกระทรวงมหาดไทย และประกาศลงในราชกิจจานุเบกษา โดยในประกาศให้ระบุชื่อและเขตของ องค์การบริหารส่วนตำบลไว้ด้วย องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายดังนี้

1. อำนาจหน้าที่ทั่วไป

พัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

2. หน้าที่ที่กฎหมายบังคับให้ทำ

(1) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก

(2) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้ง

กำจัดมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล

(3) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

(4) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(5) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

(6) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ

(7) คุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(8) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดี

ของท้องถิ่น

(9) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณ

หรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

3. หน้าที่ที่ไม่บังคับให้ทำ

(1) ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตร

(2) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น

(3) ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ

(4) ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ และ

สวนสาธารณะ

(5) ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์

(6) ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว

(7) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร

(8) การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน

(9) หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล

(10) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม

(11) กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์

(12) การท่องเที่ยว

(13) การผังเมือง

องค์การบริหารส่วนตำบลอาจออก **ข้อบังคับตำบล** เพื่อใช้บังคับภายในตำบลได้เท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมายหรืออำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยจะกำหนดค่าธรรมเนียมหรือกำหนดโทษ ปรับได้ไม่เกิน 500 บาท

ความสำคัญของปัญหา

องค์การบริหารส่วนตำบลมีบทบาทและหน้าที่ที่ไม่แตกต่างกันมากนัก แต่สิ่งที่แตกต่างกันอยู่ที่รูปแบบการบริหารงานของผู้บริหารแต่ละองค์กร และเป็นปัจจัยสำคัญขององค์กรที่ทำให้เกิดการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อองค์กรนั้นๆ ขึ้น ซึ่งในปัจจุบันหากประชาชนเกิดปัญหา และต้องการให้องค์กรช่วยแก้ไขในการแก้ปัญหานั้น ประชาชนจะนึกถึงองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรแรกในการขอความช่วยเหลือ นั่นจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่ต้องให้ประชาชนได้รับรู้ถึงบทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเพิ่มมากยิ่งขึ้น เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ที่ตรงกัน และสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว องค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังศาลมีรูปแบบการบริหารดังต่อไปนี้

รูปแบบการบริหาร

องค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วย สภาองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังศาล

การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมีพนักงานส่วนตำบล และมีโครงสร้างในการบริหารงาน ดังนี้

1. สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
2. ส่วนการคลัง
3. ส่วนโยธา
4. ส่วนการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
5. ส่วนสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม

นอกจากนี้เพื่อประโยชน์แก่กิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลอาจร้องขอให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของ

รัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นไปดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นการชั่วคราวได้

องค์การบริหารส่วนตำบล คือ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มีฐานะเป็นนิติบุคคล (ประกาศจัดตั้งในปี พ.ศ. 2538 จำนวน 617 แห่ง ในปี พ.ศ. 2539 จำนวน 2,143 แห่ง ในปี พ.ศ. 2540 จำนวน 3,637 แห่ง รวมทั้งหมด 6,397 แห่ง ซึ่งในปี พ.ศ. 2542 ยังมีสภาตำบลนิติบุคคลเหลืออยู่ 568 แห่ง คาดว่าจะได้รับการจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลประมาณ 350 แห่ง)

รูปแบบการปกครองหรือการบริหารในปัจจุบันนี้ องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) เป็นการปกครองที่เกิดจากระบบการกระจายอำนาจปกครองจากส่วนกลางไปยังท้องถิ่น ซึ่งเรียกว่าการปกครองแบบระบอบประชาธิปไตย ซึ่งมีประชาชนเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการตัดสินใจและดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในพื้นที่ด้วยตนเอง องค์การบริหารส่วนตำบลมีบทบาทและหน้าที่หลายๆ อย่าง ทั้งหน้าที่ในการพัฒนาตำบลในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ในบทบาทที่ได้รับนั้นจะทำให้ได้ดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับการบริหารจัดการที่ดี ดังนั้นในการที่ประชาชนจะร่วมกันพัฒนาองค์กรและเขตพื้นที่ที่ตนอาศัยอยู่ให้ได้ดี ประชาชนจะต้องมีการประสานงานระหว่างองค์กรในพื้นที่ของตนเองก่อนที่จะทำการประสานงานกับองค์กรอื่น ประชาชนควรมีการรับรู้ของแต่ละองค์กรในพื้นที่นั้นๆ มีบทบาทและหน้าที่ในด้านใดบ้าง เพื่อให้ทราบและเข้าใจร่วมกันในการพัฒนาพื้นที่ของตนเอง

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาการรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังศาล อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังศาล

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. เพื่อทราบถึงการรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

2. เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับผู้สนใจศึกษาเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบลในการประกอบการค้นคว้าและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ศึกษาประชาชนที่อาศัยในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล จำนวน 13 หมู่บ้าน ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล

นิยามศัพท์

องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

การรับรู้ หมายถึง ความเข้าใจของประชาชนต่อบทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ประชาชน หมายถึง ผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ เพียงครัวเรือนละ 1 ท่านเท่านั้น

บทบาท หมายถึง งานและการบริการที่องค์การบริหารส่วนตำบลต้องปฏิบัติต่อประชาชนในเขตที่รับผิดชอบอยู่

หน้าที่ หมายถึง สิ่งที่องค์การบริหารส่วนตำบลต้องทำตามกฎหมาย เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนในตำบลและส่วนร่วม

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

ในการศึกษาวิจัย เรื่อง การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัยเพื่อประกอบการวิจัย ดังต่อไปนี้

- 2.1 ทฤษฎีการรับรู้
- 2.2 ทฤษฎีกระบวนการติดต่อสื่อสาร
- 2.3 กระบวนการรับรู้ของบุคคล
- 2.4 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ของบุคคล
- 2.5 การรับรู้ของมนุษย์
- 2.6 แนวคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจ
- 2.7 ผลงานวิจัยและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง
- 2.8 เอกสารที่เกี่ยวข้อง
- 2.9 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีการรับรู้ (Perception)

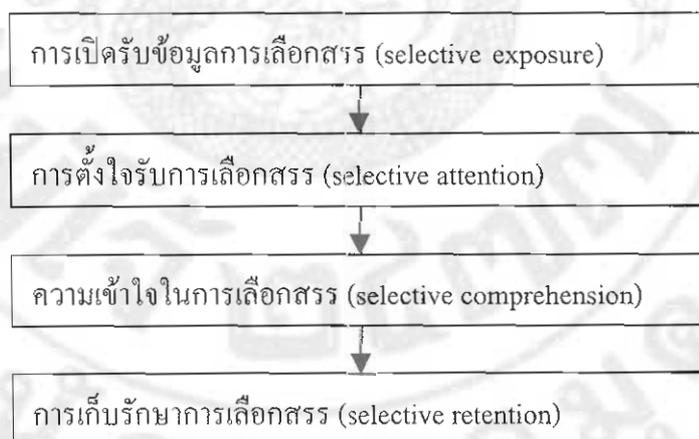
การรับรู้เป็นกระบวนการซึ่งบุคคลได้รับการเลือกสรร จัดระเบียบ และตีความหมายข้อมูลเพื่อที่จะสร้างภาพที่มีความหมายของโลก หรือหมายถึง กระบวนการความเข้าใจ (เปิดรับ) ของบุคคลที่มีต่อโลกที่เขาอาศัยอยู่ จากความหมายนี้การรับรู้เป็นกระบวนการของแต่ละบุคคล ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยภายใน เช่น ความเชื่อ ประสบการณ์ ความจำเป็น อารมณ์ เช่นเดียวกับลักษณะภายนอกของสิ่งกระตุ้นการรับรู้ พิจารณาเป็นกระบวนการกลั่นกรอง การรับรู้จะแสดงถึงความรู้ที่สกัดจากประสาทสัมผัสทั้ง 5 ได้แก่ การได้เห็น การได้ยิน การได้กลิ่น การได้รสชาติ และการได้รู้สึก การวางแผนการตลาดเพื่อดึงดูดความสนใจมีการ โฆษณา และการส่งเสริมการตลาดที่มีลักษณะแปลกกว่า ดีกว่า หรือเด่นกว่าคู่แข่ง จึงสามารถสร้างการรับรู้ดีกว่า ขั้นตอนการรับรู้ประกอบด้วย (Belch E. George and Belch A. Michael, 1990: 40 อ้างใน ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2537: 51)

1. การเปิดรับข้อมูลการเลือกสรร (selective exposure) เกิดขึ้นเมื่อผู้บริโภคเปิดโอกาสให้ข้อมูลเข้าสู่ตัวเอง

2. การตั้งใจรับการเลือกสรร (selective attention) เกิดขึ้นเมื่อผู้บริโภคเลือกที่จะตั้งใจต่อสิ่งกระตุ้นอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายเกิดความตั้งใจรับข้อมูล ผู้ทำการโฆษณาต้องใช้ความพยายามเพื่อที่จะสร้างความคิดริเริ่มในการ โฆษณาที่มีอิทธิพลต่อการเกิดความตั้งใจรับข่าวสาร

3. ความเข้าใจในการเลือกสรร (selective comprehension) แม้ผู้บริโภคมีความตั้งใจรับข่าวสาร โฆษณา แต่ไม่ได้หมายความว่าข่าวสารนั้นถูกตีความในทางที่ถูกต้อง ในขั้นนี้จึงเป็นการตีความหมายข้อมูลที่รับเข้ามาว่ามีความเข้าใจตามที่ผู้ทำการโฆษณากำหนดไว้หรือไม่ ถ้าเข้าใจก็จะนำไปสู่ขั้นต่อไป การตีความขึ้นอยู่กับทัศนคติ ความเชื่อ และประสบการณ์

4. การเก็บรักษาการเลือกสรร (selective retention) หมายถึง การที่ผู้บริโภคสามารถจดจำข้อมูลบางส่วนที่เขาได้เห็น ได้อ่าน หรือ ได้ยินหลังจากเกิดการเปิดรับ และเกิดความเข้าใจแล้วผู้ทำการโฆษณาต้องพยายามสร้างให้ข้อมูลอยู่ในความทรงจำของผู้บริโภค ซึ่งความจำของผู้บริโภคนี้จะทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อ วิธีการที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อ ได้แก่ สัญลักษณ์ กลอนหรือคำสัมผัส รวมทั้งความต่อเนื่อง และภาพพจน์ในตราสินค้า สิ่งเหล่านี้ช่วยสร้างภาพพจน์ในความทรงจำ

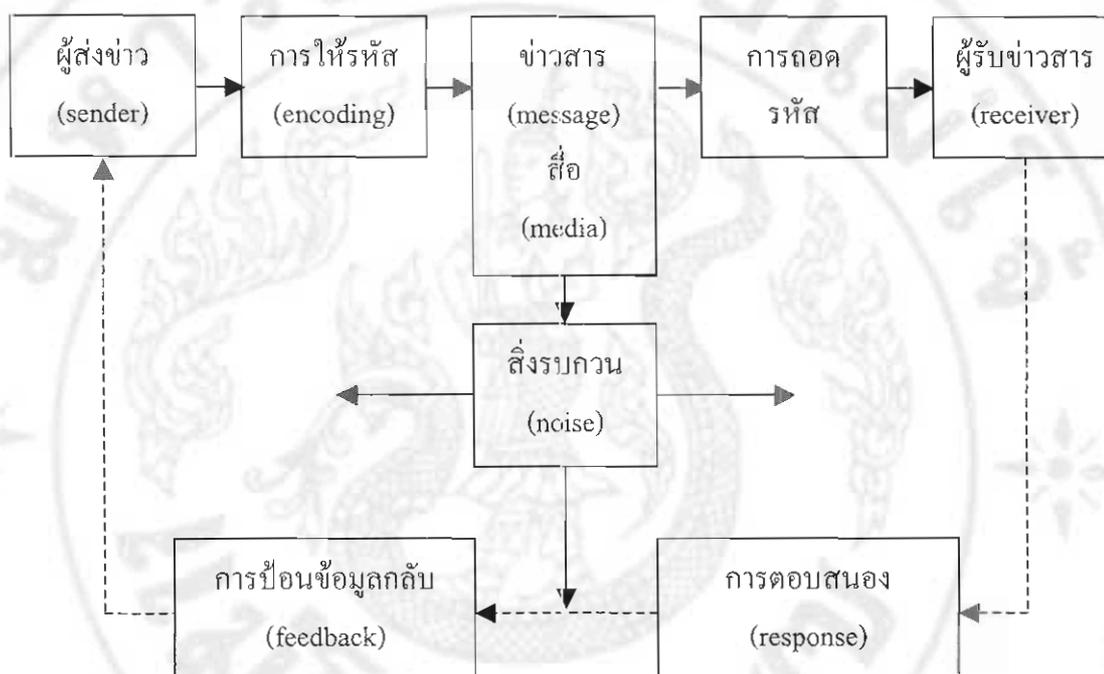

ภาพที่ 1 ขั้นตอนการรับรู้

ที่มา : Belch E. George and Belch A. Michael อ้างใน ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2537: 52)

ทฤษฎีกระบวนการติดต่อสื่อสาร (The Communication Process)

กระบวนการติดต่อสื่อสาร หมายถึง ระบบซึ่งแหล่งข่าวสาร ผู้ส่งข่าวสารได้ส่งข่าวสารไปยังผู้รับ (William J. Stanton and Charles Futrell. อ้างใน ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2537: 84) นักการตลาดจำเป็นต้องเข้าใจงานติดต่อสื่อสาร ซึ่งรูปแบบการติดต่อสื่อสารจะตอบคำถามเหล่านี้ (1) ใคร (who) (2) พูดอะไร (says what) (3) ใช้ช่องทางอะไร (in what channel) (4) กับใคร (to whom) และ (5) มีผลกระทบอย่างไร (with what effect)

ภาพที่ 2 ส่วนประกอบในกระบวนการติดต่อสื่อสาร

ที่มา : Kotler Phillip, 1994: 597 อ้างใน ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2537: 85)

ส่วนประกอบ 2 อย่าง ที่แสดงส่วนหลักในการติดต่อสื่อสาร คือ ผู้ส่งข่าวสาร (sender) และผู้รับข่าวสาร (receiver) สิ่งที่แสดงเครื่องมือการติดต่อสื่อสารมี 2 อย่าง คือ ข่าวสาร (message) และสื่อ (media) หน้าที่หลัก 4 อย่างของการติดต่อสื่อสาร คือ การเข้ารหัส (encoding) และมีการถอดรหัส (decoding) การตอบสนอง (response) และการป้อนข้อมูลกลับ (feedback) ส่วนประกอบสุดท้าย คือ สิ่งรบกวนในระบบ (noise)

ผู้ส่งข่าวสาร (sender) หรือผู้ติดต่อสื่อสาร (communicator) หรือแหล่งข่าวสาร (source) หมายถึง บุคคลหรือองค์การที่เป็นแหล่งกำหนดของข้อมูลข่าวสารที่ถูกส่งออกไป ในการ

ตลาดแล้ว แหล่งข่าวสารหรือผู้ส่งข่าวสาร คือ องค์กรที่ขายสินค้าบริการ ความคิด เช่น ผู้ประกอบอุตสาหกรรม พ่อค้าส่ง พ่อค้าปลีก หน่วยงานราชการ เป็นต้น ที่มีจุดประสงค์เพื่อให้ข่าวสารข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่ผู้บริโภค

จุดมุ่งหมายของผู้ส่งข่าวสาร คือ การส่งข่าวสารที่แน่นอนไปยังผู้รับข่าวสาร โดยทั่วไปผู้รับข่าวสารจะเป็นผู้ตัดสินใจว่ามีความน่าเชื่อถือได้เพียงใด อย่างไรก็ตาม ชื่อเสียงหรือภาพพจน์ของกิจการ โปรแกรมของการส่งเสริมการตลาด รวมทั้งชื่อเสียงของบริษัทโฆษณาจะเป็นตัวที่ถูกนำมาพิจารณาถึงความน่าเชื่อถือได้ของแหล่งข่าวสาร ตัวอย่างเช่น การขายโดยบุคคลจะได้รับประโยชน์ ถ้าพนักงานขายนั้นเป็นตัวแทนของบริษัทที่มีชื่อเสียงที่ดี

ข่าวสาร (message) หมายถึง เนื้อหาสาระ สัญญาอื่นใด หรือเรื่องราวที่ผู้ส่งข่าวสารไปยังผู้รับข่าวสาร ผู้ส่งข่าวสาร ซึ่งหมายถึง ผู้ผลิต เจ้าของผลิตภัณฑ์ และผู้ขายจะต้องจำกัดขอบเขตของข่าวสารหรือเนื้อหาของข่าวสาร ถึงแม้บางครั้งตัวข่าวสารจะถูกสร้างโดยองค์กรอื่น การวางแผนการโฆษณาขั้นต้นและมีส่วนร่วมรับผิดชอบขั้นสุดท้าย สำหรับความถูกต้องของการเผยแพร่ข่าวสารออกไป ดังนั้นลักษณะเด่นของผลิตภัณฑ์ คำพูด รูปภาพ และอื่นๆ ที่แพร่ออกไปจะถูกกำหนดขึ้นโดยผู้ส่งข่าวสารหรือผู้ผลิต

การใส่รหัส (encoding) เป็นกระบวนการของการแปลข้อมูลข่าวสารหรือวิธีการชักจูงกลุ่มลูกค้าเป้าหมายให้อยู่ในรูปของการติดต่อสื่อสารเพื่อให้สามารถบรรลุ เนื่องจากมีความยุ่งยากซับซ้อนในกระบวนการเข้ารหัส ผู้ผลิตหรือผู้ส่งข่าวสารจึงมักต้องใช้บริการจากองค์กรภายนอกกิจการ เช่น บริษัทโฆษณา ดังนั้น การเข้ารหัสหรือการสื่อสารความหมายไปยังผู้บริโภคทั่วไปของธุรกิจต่างๆ ที่อยู่ในรูปของการโฆษณา การประชาสัมพันธ์ หรือแม้แต่คำพูดที่ใช้ในการขายของพนักงานขายจึงมักถูกกำหนดขึ้น โดยบริษัท โฆษณาบริษัทประชาสัมพันธ์ ซึ่งองค์กรเหล่านี้เป็นองค์กรที่มีประสบการณ์และผู้เชี่ยวชาญในการเข้ารหัส

สื่อ (media) หรือช่องทางการสื่อสาร (communication channel) เป็นการนำข่าวสารจากผู้ส่งข่าวสารไปยังผู้รับข่าวสาร โดยการผ่านช่องทางการสื่อสารต่างๆ เช่น เสียงของบุคคล (ในกรณีของการขายโดยใช้พนักงานขาย) สิ่งตีพิมพ์และสื่อออกอากาศอื่น (ในกรณีของการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์) หรือช่องทางอื่นๆ (ในกรณีของการส่งเสริมการขาย) ผู้ส่งข่าวสารต้องมีความรู้ว่าผู้รับข่าวสารจะรับข่าวสารทางใด ถ้าส่งข่าวสารผิดช่องทาง ข่าวสารอาจไม่ถึงผู้รับก็ได้ ในการติดต่อสื่อสารแบบเผชิญหน้า นับว่าเป็นช่องทางการสื่อสารที่ดีที่สุด เนื่องจากพนักงานขายสามารถทำให้ลูกค้าเกิดความสนใจให้ข้อมูลที่ลูกค้าต้องการ และตอบคำถามในข้อสงสัยได้ทันที ก่อให้เกิดการซื้อสินค้าหรือบริการได้ดีกว่าช่องทางอื่นๆ อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าการสื่อสารประเภทสิ่งพิมพ์ การกระจายข่าวสารแบบอื่น จะไม่ตีเท่าการสื่อสารแบบเผชิญหน้าก็ตาม แต่บางครั้งก็เป็น

ช่องทางการสื่อสารที่สำคัญและจำเป็น เนื่องจากสามารถสื่อสารได้อย่างรวดเร็ว แพร่กระจายได้อย่างกว้างขวาง และได้ผลย้อนกลับมายังผู้ส่งข่าวสารได้รวดเร็วกว่าวิธีการสื่อสารแบบเผชิญหน้า

ผู้รับข่าวสาร (receiver) หมายถึง ผู้ที่รับข่าวสารจากผู้ส่งแล้วทำการถอดรหัสข่าวสารนั้นออกมาเป็นความหมาย ซึ่งเราถือว่าเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญที่สุดในกระบวนการติดต่อสื่อสารเพื่อหวังผล เนื่องจากผู้รับข่าวสารจะเป็นตัวชี้ให้เห็นว่า การติดต่อสื่อสารแต่ละครั้งมีประสิทธิผลหรือไม่เพียงใด โดยทั่วไปการยอมรับจะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้รับข่าวสารได้รับข่าวสารนั้นแล้ว และข่าวสารนั้นๆ ไปตรงกับการรับรู้หรือความเข้าใจของตนเอง ผู้รับข่าวสารสามารถรับข่าวสารได้จากประสาทสัมผัสทั้ง 5 และผู้รับข่าวสารมักมีการเลือกรับข่าวสารต่างๆ มากมายที่ผ่านเข้ามาในชีวิตประจำวันของพวกเขา การเลือกรับเฉพาะข่าวสารที่พวกเขาชอบ เข้าใจ หรือยอมรับได้เท่านั้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น ความเชื่อ ทักษะคิด ความคิดเห็น ประสบการณ์ ข่าวสารที่ไม่ตรงกับความชอบหรือกระบวนการรับรู้ของพวกเขาแล้ว ข่าวสารนั้นก็จะได้รับการปฏิเสธ ดังนั้นการพิจารณาถึงกระบวนการรับรู้ของผู้รับข่าวสาร การใส่รหัสให้ตรงกับความเข้าใจของผู้รับข่าวสาร จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาอย่างมาก ในกระบวนการติดต่อสื่อสารทางการตลาด การถอดรหัส (decoding) จะช่วยให้ผู้รับได้เข้าใจในเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ที่ได้รับจากข่าวสารอย่างไรก็ตาม มีข่าวสารบางอย่างที่ผู้รับข่าวสารได้รับแล้ว ไม่สามารถที่จะเข้าใจข่าวสารได้ ตัวอย่างเช่น เมื่อข่าวสารที่ได้รับนั้นเป็นภาษาต่างประเทศที่ผู้รับข่าวสารนั้น ไม่คุ้นเคยด้วย ดังนั้นการค้นกรองเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ต่างๆ จะส่งไปยังผู้รับข่าวสารจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างมาก เพื่อให้ผู้รับข่าวสารสามารถถอดความหมายของรหัสข่าวสารได้อย่างถูกต้องตามที่ผู้ส่งข่าวสารต้องการ การที่ผู้รับข่าวสารแปลความหมายของเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ผู้ส่งข่าวสารให้ได้อย่างถูกต้อง ก็ต่อเมื่อทั้งผู้ส่งและผู้รับมีพื้นฐานประสบการณ์ที่เหมือนกัน และการตีความหมายของเครื่องหมายและสัญลักษณ์อยู่ในกรอบหรือการรับรู้เหมือนกัน ตัวอย่างเช่นการติดต่อสื่อสารโดยใช้บุคคลที่มาจากต่างถิ่นหรือต่างวัฒนธรรม มักก่อให้เกิดปัญหาความยุ่งยากในการสื่อและแปลความหมายเนื่องจากพื้นฐานทางภาษาและวัฒนธรรมที่ต่างกัน เป็นต้น ดังนั้นจะเห็นได้ว่าในธุรกิจประเภทต่างๆ เมื่อมีการขยายตลาดเข้าไปในท้องถิ่นใด ก็มักจะใช้พนักงานขายที่เป็นคนของท้องถิ่นนั้น ซึ่งจะเข้าใจภาษา วัฒนธรรม ความเชื่อ และทัศนคติต่างๆ ของผู้บริโภคได้ดีกว่า ซึ่งก่อให้เกิดผลดีต่อกิจการมากกว่าการใช้พนักงานขายจากส่วนกลางหรือท้องถิ่นอื่น

การตอบสนอง (response) และการป้อนข้อมูลกลับ (feedback) เป็นปฏิกริยาสนองกลับจากผู้รับข่าวสาร เพื่อให้ทราบว่ามีผลที่เกิดขึ้นจากการส่งข่าวนั้นเป็นไปตามความต้องการที่คาดหวังของผู้ส่งข่าวสารหรือไม่ ผู้รับข่าวสารนั้นสามารถรับข่าวสารนั้นมากน้อยเพียงใด มีความเข้าใจในข่าวสารหรือไม่ เกิดความพอใจหรือไม่พอใจ ทำการซื้อหรือไม่ซื้อ เป็นต้น

สิ่งรบกวน (noise) สิ่งที่เป็นอุปสรรคระหว่างการติดต่อสื่อสาร เช่น เสียงรบกวน คลื่นแทรก การไม่รู้หนังสือ การโฆษณาในสื่อวิทยุสื่อสาร สิ่งรบกวน คือ ผู้อ่านเปิดข้าม หรือมองไม่เห็น

กระบวนการรับรู้ของบุคคล

การรับรู้เป็นขบวนการทางจิตวิทยา เป็นขบวนการที่มีความสำคัญมาก ทำให้มีความรู้ความเข้าใจและอธิบายพฤติกรรมมากขึ้น บุญเดิม พันรอบ (2548: 12) ได้ให้ทัศนะว่าการรับรู้มีบทบาทสำคัญมากสำหรับบุคคลในการแสดงพฤติกรรม เพราะว่าพฤติกรรมมีผลมาจากวิถีที่คนทั่วไปรับรู้ตัวเองและรับรู้โลกภายนอกรอบตัวทั้งหลายในเวลาใดเวลาหนึ่ง Berelson and Steiner ใน Peng-ont (1985: 9) กล่าวถึงกระบวนการของการรับรู้ว่า ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน คือ

1. การเลือก (Selection)
2. การรวบรวม (Collection)
3. การแปลความ (Interpretation)

ซึ่งสอดคล้องกับ Kalish (1977: 66) ที่ได้กล่าวว่า การรับรู้เป็นกระบวนการรวบรวมและแปลความหมายจากสิ่งกระตุ้นให้เป็นรูปแบบ ส่วนสมัช จิตหมวด (2524: 55) ยังได้อ้างถึงกลุ่มนักจิตวิทยาเกสตัลท์ (Gestalt) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การรับรู้ของคนเรานั้นมีลักษณะเป็นการจัดระเบียบของการรับรู้ โดยที่จะรับรู้สิ่งเร้าต่างๆ ด้วยการจัดเข้าเป็นหมวดหมู่ เป็นกลุ่มก้อน หรือเป็นส่วนรวม แทนที่จะรับรู้ปลีกย่อยของสิ่งต่างๆ เรากลับรับรู้สิ่งต่างๆ ในลักษณะที่เป็นส่วนรวมมากกว่า ซึ่งอบรม สนิทบาล (2521: 96) ได้กล่าวถึงนักจิตวิทยาสกุลนี้ว่า ได้พัฒนาการศึกษาเรื่องการรับรู้ (Perception) นี้มาจากกลุ่มนักจิตวิทยาชาวเยอรมันกลุ่มหนึ่งซึ่งประกอบด้วยบุคคลสำคัญคือ Max Wertheimer, Kurt Koffka, Wolfgang Konler และ Kurt Lewin ในทำนองเดียวกัน นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2528: 237) ได้กล่าวไว้ว่า...มนุษย์จะรับรู้ทุกสิ่งเป็นกลุ่มก้อนต่อเนื่องกันไป... ทั้งนี้ยังมีตัวแปรหลายชนิดที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้สามารถแยกเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 2 ประเภท คือ คุณสมบัติภายในจิตใจของผู้รับรู้ เช่น ความต้องการ การสนใจและแรงขับ ส่วนคุณสมบัติของสิ่งเร้า ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงสิ่งเร้า ขนาดของสิ่งเร้า การเคลื่อนไหวหรือการเกิดซ้ำๆ กันของสิ่งเร้าทั้ง 2 ประเภท จะช่วยในการรับรู้ของเราทั้งสิ้น และ โสภา ชูพิกุลชัย (2521: 129) ได้ให้ความเห็นเช่นเดียวกันว่า การที่มนุษย์สามารถที่จะรับรู้หรือปฏิบัติยาตอบโต้สนองสิ่งภายนอกได้ดีหรือได้มากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับสิ่งสองประการด้วยกัน คือ ประการแรกขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่ผ่านมา ประการที่สองขึ้นอยู่กับความต้องการ ความสนใจของมนุษย์ในขณะนั้น นอกจากนี้สิ่งสำคัญสองประการนี้แล้ว การรับรู้ยังขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมและลักษณะของสิ่งเร้าที่มาเร้าอีกด้วย

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ของบุคคล

การรับรู้ของบุคคลที่มีต่อกิจกรรมงานพัฒนาหรือปรากฏการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในทางสังคมนั้น มีตัวแปรหลายชนิดที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ของคนเรา ซึ่งนวลศิริ เปาโรหิตย์ (2528: 231-233) และสมัย จิตหมวด (2524: 114) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติที่สำคัญๆ มี 2 ชนิดคือ คุณสมบัติภายในจิตใจของผู้รับรู้และคุณสมบัติของสิ่งเร้าภายนอกที่มีต่อความสนใจ

ในขณะที่เรารับรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งรอบตัวเรานั้นเอง เป็นไปไม่ได้ที่เราจะรอบรู้ทุกอย่างทุกอย่างในสิ่งที่เรารับรู้ไปทุกอย่าง เนื่องจากการรับรู้ของมนุษย์อาศัยปัจจัยต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการรับรู้ ดังที่ โสภา ชูพิณสุชัย (2521: 130-131) ได้ศึกษาไว้ว่าประกอบด้วยหลายปัจจัยด้วยกัน ซึ่งพอจะสรุปได้คือ

1. ปัจจัยทางด้านประสบการณ์ดั้งเดิม คือ บุคคลนั้นๆ อาจจะมีประสบการณ์ดั้งเดิมเกี่ยวกับสิ่งนั้นมาก่อน

2. ปัจจัยทางด้านสรีระ เนื่องจากว่าความสามารถของอวัยวะสัมผัสของมนุษย์หรือสิ่งมีชีวิตอยู่ในวงจำกัด ดังนั้นจึงไม่อาจสามารถที่จะตอบสนองสิ่งนั้นได้ทุกอย่างไปหมด ทั้งนี้เพราะการตอบสนองของสิ่งเร้ามักจะขึ้นอยู่กับประเภทของสิ่งเร้า นั้นๆ ซึ่งอาจจะหมายถึงลักษณะต่างๆ ของสิ่งเร้า หรือชนิดต่างๆ ของสิ่งเร้า

จากทฤษฎีต่างๆ ที่ได้ตรวจสอบมาข้างต้นนั้นพอจะสรุปได้ว่า การรับรู้ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดๆ ก็แล้วแต่ ย่อมที่จะรับรู้ในลักษณะของส่วนรวม ซึ่งอาจจะมีทั้งปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายในเข้ามาเกี่ยวข้องทำให้เกิดการรับรู้ที่แตกต่างกันได้ ในทำนองเดียวกันการรับรู้ประชาชนนั้นก็ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ทั้งปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายในที่แตกต่างกันไป

การรับรู้ของมนุษย์

การรับรู้ คือ การรู้จักสิ่งต่างๆ สภาพต่างๆ ภาวะต่างๆ ที่เป็นสิ่งเร้ามาทำปฏิกิริยากับตัวเราเป็นการแปลการสัมผัสให้มีความหมายขึ้น เกิดเป็นความรู้สึกเฉพาะตัวสำหรับบุคคลนั้นๆ (ทรงพล ภูมิพัฒน์, 2538: 110) ส่วน ลักษณะ สิริรัตน์ (2539: 63) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ว่า หมายถึง อาการสัมผัสที่มีความหมาย และการรับรู้เป็นการแปลหรือการตีความแห่งการสัมผัสที่ได้รับออกมาเป็นหนึ่งสิ่งใดที่มีความหมายอันเป็นสิ่งที่รู้จักและเข้าใจกัน และมีการแปลหรือตีความของสัมผัสนั้น นอกจากนี้ ถวิล ธาราโรจน์ (2541: 74) กล่าวไว้ว่า การรับรู้คือกระบวนการจัดรวบรวมและตีความข้อมูลต่างๆ ที่ได้มาจากการรู้สึก ส่วน กันยา สุวรรณแสง (2538: 127) กล่าวว่า การรับรู้คือการใช้ประสบการณ์เดิมแปลความหมาย สิ่งเร้า ที่ผ่านประสาทสัมผัส แล้วเกิดความรู้สึก ระลึกรู้ความหมายหรือที่รู้จักเข้าใจ ซึ่งในการแปลหรือตีความนี้จำเป็นที่อินทรีย์จะต้องใช้ประสบ

การเห็น ความรู้เดิม หรือความชัดเจนที่มีมาแต่หนหลัง ถ้าไม่มีความรู้เดิมก็ดีหรือลืมเรื่องนั้นๆ เสียแล้วก็ดี ก็จะไม่มีการรับรู้กับสิ่งเร้านั้นๆ จะมีก็แต่เพียงการสัมผัสกับสิ่งเร้าเท่านั้น ในทำนองเดียวกันกับ นีรันดร์ แสงสวัสดิ์ (2535: 41) ระบุว่า การรับรู้เป็นกระบวนการภายในที่บุคคลตีความหมายต่อสิ่งที่สัมผัสว่าเป็นอะไรหรือมีความหมายว่าอย่างไรและ สุชา จันท์ธรม (2536: 119) กล่าวเพิ่มเติมว่า การตีความหมายจากการรับสัมผัส ในการรับรู้ นั้น ไม่เพียงแต่มองเห็น ได้ยินหรือได้กลิ่นเท่านั้น แต่ต้องรับรู้ได้ว่า วัตถุหรือสิ่งที่รับรู้นั้นคืออะไร มีรูปร่างอย่างไร อยู่ในทิศใด ไกลมากน้อยแค่ไหน ซึ่ง นรินทร์ชัย พัฒนพงศา (2531: 143) ได้ให้ความหมายไว้ว่าการรับรู้หมายถึง กระบวนการที่คนเราได้รับทราบเกี่ยวกับสิ่งเร้า โดยใช้ประสาทรับรู้ เช่น ตา หู จมูก ลิ้น สัมผัส เป็นเครื่องมือประกอบกับกรอบแห่งการอ้างอิงในการตีความหมายให้บุคคลได้ทราบ กรอบแห่งการอ้างอิงนี้ก็มีอิทธิพลสำคัญให้บุคคลมีการรับรู้ต่างกันออกไป และกรอบแห่งการอ้างอิงเกิดจาก ความเชื่อ ทัศนคติ ประสบการณ์ และความจำ สอดคล้องกับ ไพบูลย์ เทวรักษ์ (2537: 58) ได้แปลความหมายการรับรู้คือ กระบวนการตีความหมายสิ่งเร้าจากการสัมผัสของอวัยวะสัมผัสต่างๆ ทั้งนี้ต้องอาศัยประสบการณ์เดิม การเรียนรู้หรือการคิด ในทำนองเดียวกัน รัชนี นพเกตุ (2539: 1) กล่าวเสริมว่า การรับรู้คือกระบวนการประมวลและตีความข้อมูลต่างรอบตัวเร้าที่ได้จากความรู้สีก ส่วนศรัณย์ คำวิสุข (2540: 71) ได้ระบุความหมายของการรับรู้เพิ่มเติมไว้ว่า การรับรู้ (perception) เป็นกระบวนการที่ผ่านการตีความจากการจัดระเบียบข้อมูลต่างๆ การรับรู้จะเกิดขึ้น ได้ต้องมีการรู้สึกเกิดขึ้นก่อน เป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องกัน ซึ่งไม่สามารถบอกได้ชัดเจนว่าการรับรู้จะเกิดต่อจากการรู้สึกตรงจุดไหน ซึ่ง ถวิล ชาราโกชน์ (2540: 77) กล่าวเสริมว่า อย่างไรก็ตามเมื่อมีความรู้สึกเกิดขึ้นจากอวัยวะในการรับความรู้สึกอัน ได้แก่ ตา หู หรืออื่นๆ และถ้าการรู้สึกนั้นมีการตีความว่า การรู้สึกที่เกิดขึ้นคืออะไร นั่นถือว่ามีรับรู้เกิดขึ้นแล้ว คือรู้ว่าสิ่งนั้นคืออะไร แต่บุคคลจะรับรู้ได้มากน้อยเพียงใดนั้นก็ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายๆ องค์ประกอบ อาทิเช่น การใส่ใจ (attention) การใส่ใจที่เลือก (selective attention) หรือการเลือกที่จะรับรู้ (selective perception) ซึ่งมีความแตกต่างกันไปของแต่ละบุคคล ซึ่งเรียกว่าภาวะของผู้รับรู้ (state of the perceiver) และองค์ประกอบที่ตามมาก็คือ ประสบการณ์เดิมที่จะช่วยบุคคลในการวิเคราะห์ พิจารณา และไตร่ตรองในสิ่งที่ได้รับรู้จากการสัมผัส ส่วนองค์ประกอบสุดท้ายก็คือลักษณะของสิ่งเร้า (stimulus characteristics) ซึ่งเป็นสิ่งที่บุคคลได้พบได้เห็น ได้รู้สึก และจะทำให้บุคคลเกิดการใส่ใจ เช่น ขนาด ความเข้ม หรือการเคลื่อนไหว

ส่วนการรับรู้บุคคล (person perception) หมายถึง การที่รับรู้หรือยอมรับบุคคลอื่นตามลักษณะของบุคลิกภาพของเขานั้นคือ นอกจากเราจะรับรู้บุคคลอื่นในด้านร่างกายว่ามีขนาดสูงต่ำ คำ ขาว อ้วน ผอม อย่างไรแล้ว เรายังต้องรับรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะภายในของเขอีกด้วย อันได้แก่ ความรู้ ความสามารถของบุคคล ความคิดเห็น ทัศนคติ ความรัก ความซื่อสัตย์ ลักษณะนิสัย

ตลอดจนอารมณ์ของเขาด้วย การรับรู้บุคคลจึงเป็นการรับรู้บุคลิกภาพของแต่ละคนนั่นเอง (สุรางค์จันทร์เอม. 2529: 107) โดยบุญญเดิม พันรอบ (ไม่ระบุปีพิมพ์: 14-18) ได้กล่าวถึงการรับรู้ของบุคคลที่มีต่อบุคคลอื่นว่า การรับรู้ของมนุษย์ที่มีต่อบุคคลอื่นๆ เพื่อจะได้ทราบวิธีการและการปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในองค์การ ซึ่งมีลักษณะเด่นๆ ดังต่อไปนี้

1. มนุษย์จะจำแนกความแตกต่างในการรับรู้สิ่งของวัตถุ และการรับรู้บุคคลรอบตัวบุคคลที่ถูกรับรู้จะเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลด้านใดด้านหนึ่งต่อความรู้สึกของผู้รับรู้ ส่วนวัตถุอื่นๆ ไม่มีผลต่อการรับรู้ของมนุษย์
2. ในขณะที่บุคคลสังเกตคนอื่นอยู่นั้น บุคคลจะมีแนวโน้มรับรู้คนอื่นที่มีลักษณะเหมือนตนเองบุคคลจะแสดงลักษณะของตัวเองออกมาเพื่อให้คนอื่นสังเกตเห็นจากการสังเกตคนอื่นเท่านั้น
3. เกือบจะทุกครั้งเมื่อมนุษย์รับรู้บุคคลอื่นอาจเกิดขึ้น เนื่องจากมีความประทับใจครั้งแรกเมื่อพบเห็น แม้ไม่เคยพบหรือรู้จักมาก่อนก็จะมี ความประทับใจเกิดขึ้น
4. การรับรู้ของบุคคลมักไม่เปลี่ยนแปลง
5. การรับรู้ที่เกิดขึ้นเหล่านั้นจะดีหรือเลว ใจร้อนหรือเยือกเย็น หรือลักษณะอื่นๆ มีพื้นฐานมาจากประสบการณ์ในอดีตตามแบบที่บุคคลนั้นเคยรับรู้
6. การรับรู้ที่เกิดความประทับใจที่สุดเป็นการรับรู้ครั้งสุดท้ายที่สุด และเป็นการรับรู้ที่มั่นคงกว่าครั้งอื่นๆ
7. การรับรู้อาจลำเอียงได้ ถ้าผู้รับรู้ได้รับอิทธิพลจากกลุ่ม กลุ่มที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้บุคคลมากที่สุด ถ้ากลุ่มลงความเห็นที่ไม่ดี บุคคลก็จะคล้อยตามไปว่าไม่ดีด้วย
8. ตำแหน่งหน้าที่และบทบาทที่บุคคลแสดงอยู่จะมีอิทธิพลต่อบุคคลนั้นในการรับรู้บุคคลอื่น
9. วัฒนธรรมของแต่ละกลุ่มสังคม มีอิทธิพลเหนือการรับรู้ของบุคคลมากทำให้บุคคลมีความลำเอียงในการรับรู้บุคคลกลุ่มอื่นทั้งหมด โดยเฉพาะบุคคลที่มีเชื้อชาติ ศาสนา หรือเป็นคนที่มีเพศต่างจากตนเอง

แนวคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจ

ตามหลักรัฐศาสตร์ได้จัดระเบียบการปกครอง โดยอาศัยหลักการใช้อำนาจการปกครอง โดยแบ่งออกเป็นสามประเภท ได้แก่ หลักการรวมอำนาจ หลักการแบ่งอำนาจ และหลักการกระจายอำนาจทางปกครองส่วนการจะให้อำนาจหลักการใดมากกว่ากันก็ขึ้นอยู่กับประวัติความเป็นมาในอดีต และสภาพแวดล้อมทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป

แนวความคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจ ได้มีนักวิชาการได้ให้คำจำกัดความไว้ ดังนี้

ประธาน คงฤทธิศึกษากร (2534 อ้างใน อมร แยมศรี, 2538: 46) ได้ให้ความหมายถึงการกระจายอำนาจการปกครอง (Decentralization) แบ่งเป็น 2 กรณี คือ

1. การแบ่งอำนาจการปกครองที่เรียกว่า Deconcentration
2. การมอบอำนาจให้ท้องถิ่นปกครองตนเอง (Devolution)

หมายความว่า การมอบอำนาจให้ท้องถิ่นปกครองตนเองนี้มีหลักการสำคัญที่ว่าจะต้องเป็นการมอบอำนาจให้ทั้งอำนาจทางการเมือง (Political Decentralization) และอำนาจในการบริหาร (Administrative Decentralization) ซึ่งจะตรงกับสภาพความเป็นจริงของการปกครองตนเองที่ในท้องถิ่นนั้นจะได้มีสิทธิมีเสียงทางการเมือง มีการเลือกตั้ง มีการกำหนดนโยบาย มีการควบคุมทางการเมือง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนต่างๆ เพื่อให้การบริหารและการปกครองท้องถิ่นนั้นเป็นไปตามเจตจำนงหรือความต้องการของคนในท้องถิ่นให้มากที่สุด

หลักการสำคัญของการมอบอำนาจให้ท้องถิ่นปกครองตนเอง (Devolution) ประกอบด้วย

1. ต้องให้องค์กรที่ได้รับการกระจายอำนาจนั้นมีการเลือกตั้ง (Election) เพื่อให้คนในท้องถิ่นได้เข้าไปมีส่วนร่วมเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายบริหารท้องถิ่น
2. ต้องให้องค์กรในการบริหาร หรือการปกครองท้องถิ่นเกิดขึ้น โดยมีสภาพเป็นนิติบุคคล เพื่อดำเนินงานที่ถูกต้องตามกฎหมาย
3. หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆ ควรมีอิสระ หรือสิทธิในการปกครองตนเอง (Autonomy) ได้เช่น การกำหนดนโยบาย การดำเนินงานต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่น และความต้องการของท้องถิ่นนั้น โดยไม่ขัดต่อนโยบายของรัฐ
4. หน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้นๆ ควรจะต้องมีอำนาจ ในการดำเนินการตราข้อบัญญัติเพื่อการดำเนินงาน และควบคุมให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินั้นๆ ได้พอสมควร
5. หน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้นๆ ควรมีอำนาจในการจัดเก็บรายได้ โดยชอบด้วยกฎหมาย และเป็นไปตามการกระจายอำนาจของรัฐบาลกลาง เพื่อให้ท้องถิ่นมีรายได้ เพื่อจัดดำเนินการในหน้าที่ของตนด้วยดีมีประสิทธิภาพ
6. ภายในการปกครองท้องถิ่นนั้นๆ จะต้องต้องมีอำนาจปกครองบังคับบัญชา หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ก็คือ การมีอำนาจในการจัดหาตัวบุคคลเข้ามาดำเนินการในการปกครองท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้นๆ

7. องค์การนั้นจะต้องมีอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบภายในอาณาเขต (Territory) ที่กำหนดขึ้น โดยรัฐบาลกลาง

ความสำคัญของการกระจายอำนาจ มีนักวิชาการหลายท่านได้สรุปถึงความสำคัญต่อการกระจายอำนาจไว้ ได้แก่ จักรกฤษณ์ นรมิตพิศุงการ, ชูศักดิ์ เทียงตรง, อนันต์ อนันตกุล และ ลลิต ชีรเวทิน ไว้ดังนี้

1. การกระจายอำนาจเป็นรากฐานของการปกครองระบบประชาธิปไตย (Basic Democracy) เพราะการปกครองท้องถิ่นจะเป็นสถาบันฝึกสอนการเมืองการปกครองให้แก่ประชาชน ให้ประชาชนรู้ว่าตนมีความเกี่ยวข้องกับส่วนใดส่วนเสียในการปกครองบริหารท้องถิ่น เกิดความรับผิดชอบและหวงแหนต่อประโยชน์อันพึงมีต่อท้องถิ่นที่ตนอยู่อาศัย

2. การกระจายอำนาจทำให้ประชาชนในท้องถิ่นรู้จักการปกครองตนเอง (Self Government) ซึ่งหัวใจของการปกครองระบอบประชาธิปไตยประการหนึ่งก็คือ การปกครองตนเอง มิใช่เป็นการปกครองอันเกิดจากคำสั่งเบื้องบน

3. การกระจายอำนาจเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาลกลางเนื่องจาก ประการแรก ภารกิจของรัฐบาลกลางมีมากมายนับวันจะขยายตัวเพิ่มขึ้น ประการที่สอง รัฐบาลกลางไม่สามารถดำเนินการตอบสนอง ความต้องการที่แตกต่างกันของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึง เพราะในแต่ละท้องถิ่นย่อมมีปัญหาและความต้องการที่แตกต่างกัน การแก้ปัญหา และจัด โครงสร้างของท้องถิ่นที่เหมือนกันย่อมไม่บังเกิดผลสูงสุด และท้องถิ่นย่อมเข้าใจ และรู้ปัญหาท้องถิ่น ได้ดีจึงเหมาะสมที่จะแก้ไขปัญหาของท้องถิ่น ได้ดีกว่ารัฐบาลกลาง

ประการที่สาม กิจการบางอย่างเป็นเรื่องเฉพาะกับท้องถิ่นนั้น ไม่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นอื่น และไม่มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประเทศโดยรวม จึงควรให้ท้องถิ่นดำเนินการเอง

4. การกระจายอำนาจสามารถตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นได้ ตรงเป้าหมายและประหยัดเวลา และค่าใช้จ่ายของรัฐบาล รัฐบาลกลางจะได้มีเวลาในการตัดสินใจปัญหาสำคัญๆ ของชาติโดยส่วนรวมได้ และภาระหน้าที่ที่มากมายที่รวมอยู่ที่ส่วนกลางจะได้ลดน้อยลง

5. การกระจายอำนาจเป็นการส่งเสริมให้ท้องถิ่น เป็นแหล่งสร้างผู้นำทางการเมืองของประเทศในอนาคต ด้วยการเรียนรู้ประสบการณ์ทางการเมือง และฝึกทักษะทางการบริหารงานในท้องถิ่นอีกด้วย

6. การกระจายอำนาจสอดคล้องกับการปกครองท้องถิ่น ที่ต้องการพัฒนาชนบทแบบพึ่งตนเอง โดยเป็นการแก้ปัญหาอุปสรรคของประชาชนในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาตนเอง โดยอาศัยโครงสร้างความเป็นอิสระในการปกครองตนเอง

แต่อย่างไรก็ตาม การกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นมีข้อควรพิจารณา คือ

1. ขอบเขตของการกระจายอำนาจ ไม่ควรให้ท้องถิ่นมีอำนาจมากเกินไปถึงรายได้ของตนเอง เพราะจะทำให้ต้องพึ่งพารัฐบาลกลางมาก ทำให้ขาดความอิสระด้วย รัฐบาลกลางต้องควบคุมการใช้จ่ายเงิน อีกประการหนึ่งการกระจายอำนาจมากเกินไปจนขอบเขต จะนำมาซึ่งการบั่นทอนเอกภาพและความมั่นคงของชาติ
2. กำหนดสัดส่วนของหน้าที่ของท้องถิ่นกับอำนาจไว้ด้วย เพราะมีหน้าที่แต่ไม่มีอำนาจ ท้องถิ่นก็ไม่สามารถแก้ปัญหาตนเองได้
3. ควรคำนึงถึงความรู้ความสามารถของประชาชน ซึ่งเป็นปัญหาเดียวกันมานานตั้งแต่สมัยเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 ถึงความพร้อมของประชาชนในการปกครองตนเองมาตลอดจนถึงปัจจุบัน

ผลงานวิจัยและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

นฤชา สำราญทรัพย์ (2533) ศึกษาวิจัย “ความรู้ความเข้าใจและทัศนคติของประชาชนต่อการปกครองท้องถิ่นรูปสุขาภิบาล: การศึกษาเฉพาะกรณีสุขาภิบาลหนองตากยา อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี” ผลการวิจัยพบว่า

1. เพศ มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจของประชาชนในการปกครองท้องถิ่นแต่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของประชาชนในการปกครองท้องถิ่นรูปสุขาภิบาล
2. อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจและทัศนคติของประชาชนในการปกครองท้องถิ่นรูปสุขาภิบาล
3. ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจของประชาชน ในการปกครองท้องถิ่นรูปสุขาภิบาล แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของประชาชนในการปกครองท้องถิ่นรูปสุขาภิบาล แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของประชาชนในการปกครองท้องถิ่นรูปสุขาภิบาล
4. สถานภาพสมรส ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติของประชาชนในการปกครองท้องถิ่นรูปสุขาภิบาล
5. อาชีพ มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจของประชาชนในการปกครองท้องถิ่นรูปสุขาภิบาล แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของประชาชนในการปกครองท้องถิ่นรูปสุขาภิบาล

6. รายได้ มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจของประชาชนในการปกครองท้องถิ่นรูปสภาภิบาล แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของประชาชนในการปกครองท้องถิ่นรูปสภาภิบาล

7. ความรู้ความเข้าใจของประชาชนในการปกครองท้องถิ่น ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของประชาชนในการปกครองท้องถิ่นรูปสภาภิบาล

ในด้านความรู้ความเข้าใจและทัศนคติของประชาชนต่อการปกครองท้องถิ่นรูปแบบสภาภิบาลนี้ พบว่าประชาชนมีความรู้ความเข้าใจและทัศนคติในการปกครองท้องถิ่นระดับปานกลาง

สถาบันดำรงราชานุภาพ (2539) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล” โดยการศึกษาเอกสารและทำการออกแบบสัมภาษณ์ในการเก็บข้อมูล ซึ่งอาศัยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 62 แห่ง ใน 30 อำเภอ 12 จังหวัด จากการศึกษาพบว่า ปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล มีดังนี้

1. ด้านการจัด โครงสร้างและระบบงาน พบว่าการจัดการประชุมยังไม่ค่อยถูกต้องตามระเบียบ การจัดทำรายงานการประชุมยังมีความแตกต่างกัน องค์การบริหารส่วนตำบลที่ยังไม่มีที่ทำการเป็นของตนเองที่ถาวรมักประสบปัญหาในเรื่องการจัดเก็บเอกสาร เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบงานสารบรรณ และขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลยังขาดความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนเอง กำนันยังมีบทบาทสำคัญในการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ทำให้บทบาทของฝ่ายสภาดูดีกว่าบทบาทของฝ่ายบริหารและเกิดความขัดแย้งหรือไม่ลงรอยกัน การปฏิบัติงานประจำวันยังไม่เป็นระบบ ระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับอำเภอยังไม่คล่องตัว ขาดแคลนหนังสือระเบียบที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงาน ขาดการประสานงานกันระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลที่ใกล้เคียงในการจัดทำข้อบังคับตำบล

2. ด้านการบริหารงานบุคคล พบว่าลูกจ้างชั่วคราวยังไม่ให้ความสำคัญกับการลงเวลาปฏิบัติงานเท่าที่ควร และยังไม่ค่อยเข้าใจระบบการปฏิบัติงานประจำวัน และมักกระจายการปฏิบัติงานอยู่ตามหน่วยงานต่างๆ ของอำเภอที่ต้องช่วยปฏิบัติงาน ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลที่ขาดแคลนบุคลากรบางตำแหน่ง

3. ด้านการบริหารงานคลังและงบประมาณ พบว่ายังขาดข้อมูลที่สมบูรณ์ในการประมาณการ ทำให้ไม่สามารถคาดการณ์หรือพยากรณ์ในการบริหารจัดการเก็บรายได้ให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ อีกทั้งเจ้าหน้าที่ยังขาดความแม่นยำในระเบียบเกี่ยวกับการเงินการคลัง และยัง

พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่ให้ความสำคัญกับแผนพัฒนาตำบลเท่าที่ควร การจัดสรรงบประมาณมีลักษณะเป็นเบี้ยหัวแตก

4. ด้านการบริหารพัสดุ พบว่าการจัดซื้อจัดจ้างยังไม่ถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย เนื่องจากขาดความรู้ความเข้าใจและเจตนาของผู้ปฏิบัติเอง และมีการอาศัยช่องว่างทางกฎหมาย เข้าไปมีส่วนได้ส่วนเสียกับองค์การบริหารส่วนตำบล

เชาว์ เตชะ (2541) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ทัศนคติของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่” โดยผู้วิจัยได้ตั้งสมมุติฐานว่า สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของประชาชนมีผลสัมพันธ์กับความรู้ ความเข้าใจ และความพึงพอใจ ต่อเป้าหมายทางการเมือง และการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยการวิจัยครั้งนี้ อาศัยการศึกษาจากเอกสารและการสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามกับประชาชนในพื้นที่ที่ทำการ ศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วน ตำบลอยู่ในระดับที่ดี มีความพึงพอใจต่อเป้าหมายขององค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการบริหาร ที่ค่อนข้างสูงเช่นเดียวกัน

จิรศักดิ์ สีใจเจริญ (2543) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล: ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงบทบาทของประชาชนในการเข้าไปมีส่วนร่วมในแง่ของกิจกรรม รูปแบบ ระดับ และสาเหตุของการมีส่วนร่วม ซึ่งผลการศึกษาพบว่า

1. โครงการหรือกิจกรรมที่ประชาชนมีส่วนร่วมมากที่สุด ได้แก่ โครงสร้างพื้นฐาน รองลงมาเป็นการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพ และมีส่วนร่วมน้อยที่สุด ได้แก่ ประเภทอื่นๆ โดยจะเข้าไปมีส่วนร่วมในลักษณะของการแสดงความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะมากที่สุด รองลงมาเป็นการได้รับประโยชน์จากโครงการหรือกิจกรรม
2. การเข้าไปมีส่วนร่วมจะเป็นไปโดยสมัครใจมากกว่าถูกผู้อื่นชักชวน ส่วนรูปแบบของการมีส่วนร่วมนั้นจะเข้าร่วมโดยผ่านตัวแทน คือ สมาชิกสภา อบต. รองลงมาเป็นการมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกกลุ่มต่างๆ ที่จัดตั้งขึ้นในหมู่บ้าน
3. ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการที่ อบต. เปิดโอกาสให้เข้าไปมีส่วนร่วมมีอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง

4. สาเหตุของการเข้าไปมีส่วนร่วม ได้แก่ การที่จะมีโอกาสร่วมรับผิดชอบท้องถิ่นของตนเองซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้ประชาชนมีความเข้มแข็งและจะทำให้การบริหารงานของ อบต. มีประสิทธิภาพ อีกทั้งจะเป็นวิธีหนึ่งในการควบคุมการทำงานของ อบต.

สำหรับสาเหตุของการไม่เข้าไปมีส่วนร่วมนั้น เพราะมีตัวแทนอยู่แล้ว นอกจากนี้คือ ไม่เข้าใจขั้นตอนการดำเนินงาน รวมถึงปัจจัยด้านรายได้ของ อบต. ที่มีน้อยไม่เพียงพอที่จะทำนุบำรุงท้องถิ่นตามความต้องการของประชาชนได้อย่างทั่วถึง

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาลมีเนื้อที่ทั้งหมด 13.63 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 8,614 ไร่ ตั้งอยู่ห่างจากตัวอำเภอสารภีประมาณ 8 กิโลเมตร มีหมู่บ้านทั้งหมด 13 หมู่บ้าน ได้แก่

หมู่ที่ 1 บ้านเจดีย์เหลี่ยม

หมู่ที่ 2 บ้านป่าเปอะ

หมู่ที่ 3 บ้านกลาง

หมู่ที่ 4 บ้านโป่ง

หมู่ที่ 5 บ้านป่าจิว

หมู่ที่ 6 บ้านป่าเส้า

หมู่ที่ 7 บ้านบวกรหัวช้าง

หมู่ที่ 8 บ้านบวกรกเหนือ

หมู่ที่ 9 บ้านบวกรกใต้

หมู่ที่ 10 บ้านสันป่ากล้วย

หมู่ที่ 11 บ้านช้างค้ำ

หมู่ที่ 12 บ้านหางแคว

หมู่ที่ 13 บ้านปากกล้วย

มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 9,313 คน แยกเป็นชาย 4,552 คน และหญิง 4,716 คน มีจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น 2,548 ครัวเรือน ความหนาแน่นของประชากรโดยเฉลี่ย 683 คนต่อตารางกิโลเมตร ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรและรับจ้างทั่วไป มีระดับการศึกษาดังนี้

ระดับประถมศึกษา จำนวน 2,491 คน

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า จำนวน 534 คน

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	จำนวน	300 คน
ระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า	จำนวน	142 คน
ระดับปริญญาตรี	จำนวน	162 คน

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา

วิสัยทัศน์การพัฒนาตำบลท่าวังตาล

หมู่บ้านน่าอยู่ เศรษฐกิจมั่นคง ดำรงไว้ซึ่งโบราณสถาน

พันธกิจ

1. พันธกิจหมู่บ้านน่าอยู่ หมายถึง การทำให้หมู่บ้านในตำบลมีความสวยงาม สะอาด เป็นระเบียบ มีการวางผังเมือง และข้อกำหนดการใช้ที่ดินอย่างชัดเจน มีสาธารณูปโภคที่ได้มาตรฐานมีการคมนาคมที่สะดวก ปลอดภัย และประหยัด มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ สิ่งแวดล้อมดีมีพื้นที่สีเขียว สวนสาธารณะ และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจอย่างเพียงพอ มีความสงบสุข และปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ประชาชนได้รับความคุ้มครองด้านสิทธิเสรีภาพ และความเสมอภาค
2. พันธกิจเศรษฐกิจมั่นคง หมายถึง การทำให้เป็นตำบลที่เศรษฐกิจชุมชนมีความเข้มแข็งพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน ครอบครัวชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน มีสังคมเข้มแข็งปลอดภัยจากยาเสพติด ปราศจากการทุจริต สังคมเชิดชูคุณธรรม ชุมชนมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ มีประชาคมที่เข้มแข็ง รักและหวงแหนชุมชนของตน
3. พันธกิจดำรงไว้ซึ่งโบราณสถาน หมายถึง การทำให้โบราณสถานเวียงกุมกามเป็นที่รู้จักของคนทั่วไปทั้งชาวไทยและต่างชาติ ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และพัฒนาโบราณสถานเป็นแหล่งท่องเที่ยว และมรดกทางประวัติศาสตร์

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

1. หมู่บ้านน่าอยู่
  - 1.1 มีความสวยงาม สะอาด เป็นระเบียบ
  - 1.2 มีระบบสาธารณูปโภคที่ได้มาตรฐาน มีระบบการคมนาคมขนส่งที่สะดวก ปลอดภัย และประหยัด

1.3 มีพื้นที่สีเขียว สวนสาธารณะ และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจอย่างเพียงพอ

1.4 มีความสงบสุข และปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ประชาชนได้รับการคุ้มครองด้านสิทธิเสรีภาพและความเสมอภาค

2. เศรษฐกิจมั่นคง

2.1 เศรษฐกิจชุมชนมีความเข้มแข็ง ครัวเรือนมีรายได้เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าคนละ 20,000 บาทต่อปี ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 จากครัวเรือนทั้งหมดในปี 2550

2.2 ชุมชนมีความเข้มแข็งปลอดภัยจากเสพติด ประชาชนทุกส่วนมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดทุกชั้นตอน

2.3 ตำบลในสะอาด ปราศจากการทุจริต โดยประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ทุกระดับ

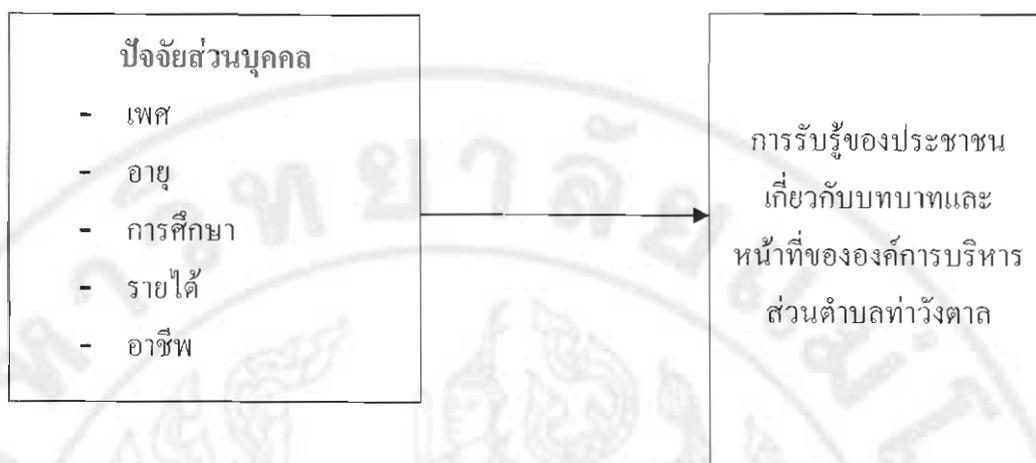
3. ดำรงไว้ซึ่งโบราณสถาน

3.1 ประชาชนมีความภาคภูมิใจในมรดกทางประวัติศาสตร์ อันได้แก่ โบราณสถานเวียงกุมกาม

3.2 อนุรักษ์ และพัฒนาโบราณสถานเวียงกุมกามให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยว และแหล่งความรู้ทางประวัติศาสตร์

3.3 ประชาชนมีอริยาศัยดั่งาม เป็นมิตรไมตรีต่อผู้มาเที่ยวชม โบราณสถานเวียงกุมกาม

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

ภาพที่ 3 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

บทที่ 3 วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ และเพื่อให้ทราบความต้องการของประชาชนที่แท้จริงที่ต้องการได้รับจากองค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล โดยแบ่งวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. สถานที่ดำเนินการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. วิธีการวิจัย
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถานที่ดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลจากประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 1 ตำบลต่อครัวเรือน ทั้งหมด 13 หมู่บ้าน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้แก่ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตตำบลท่าวังตาล อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยทำการเก็บข้อมูลกับหัวหน้าครอบครัวหรือคู่สมรส จำนวน 13 หมู่บ้าน จำนวนครัวเรือนทั้งหมด 2,548 ครัวเรือน (ที่มา: สำนักงานปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล พ.ศ. 2548)

กลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร (สูตรของ Yamane, 1973)

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

- เมื่อ n คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 N คือ ขนาดของประชากร
 e คือ ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง ซึ่งในรายงานการวิจัยกำหนดให้มีความคลาดเคลื่อนได้ร้อยละ 5 หรือ 0.05

$$\text{ดังนั้น ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง } (n) = \frac{2,548}{1 + 2,548 (0.05)^2} = 345.72$$

กลุ่มตัวอย่างที่ได้มีจำนวน 346 ครั้วเรือน แต่ในการวิจัยในครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยกลุ่มตัวอย่างจำนวน 350 ครั้วเรือน เพื่อลดความคลาดเคลื่อน เกิดความสะดวก เหมาะสมแก่การคำนวณและกลุ่มตัวอย่างที่ได้สามารถเป็นตัวแทนของประชากรได้อย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เมื่อได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดแล้วได้นำมากำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างในแต่ละหมู่บ้าน โดยกำหนดขนาดตัวอย่างให้เป็นสัดส่วนกับขนาดของประชากรในแต่ละหมู่บ้าน โดยใช้สูตรดังนี้ (Nagtalon, 1983 อ้างใน นำชัย ทนุผล, 2532: 134)

$$n_i = \frac{n(N_i)}{N}$$

- n_i = ขนาดตัวอย่างแต่ละหมู่บ้าน (ครั้วเรือน)
 n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (ครั้วเรือน)
 N_i = ขนาดของประชากรในแต่ละหมู่บ้าน (ครั้วเรือน)
 N = ขนาดประชากรทั้งหมด (ครั้วเรือน)

ตาราง 1 จำนวนตัวอย่างของประชากรตำบลท่าวังตาล อำเภอสарภี จังหวัดเชียงใหม่

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
1	บ้านเจดีย์เหลี่ยม	159	22
2	บ้านป่าปอะ	174	24
3	บ้านกลาง	340	47
4	บ้านโป่ง	293	40
5	บ้านป่าจ้าว	186	26
6	บ้านป่าเส้า	173	24
7	บ้านบวกรหัวช้าง	176	24
8	บ้านบวกรกรเหนือ	187	25
9	บ้านบวกรกรใต้	145	20
10	บ้านสันป่ากว่าว	110	15
11	บ้านช้างค้ำ	325	45
12	บ้านหางแคว	113	15
13	บ้านปากกล้วย	167	23
รวม	13 หมู่บ้าน	2,548	350

ที่มา: สำนักงานปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล อำเภอสарภี จังหวัดเชียงใหม่ และจากการคำนวณ

การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ได้ทำการวิจัยในครั้งนี้ คือ ผู้วิจัยทำการสุ่มครัวเรือนทั้งหมดจำนวน 350 ครัวเรือน จาก ทั้ง 13 หมู่บ้านโดยวิธีการสุ่มแบบบังเอิญ โดยในแต่ละครัวเรือนผู้วิจัยจะทำการเลือกตัวอย่างในครัวเรือน ครัวเรือนละ 1 ท่าน โดยเป็นหัวหน้าครอบครัวหรือคู่สมรสที่สามารถอ่านหนังสือและกรอกข้อมูลได้ โดยให้ทำการกรอกแบบสอบถามเพียงครัวเรือนละ 1 ท่าน จนครบตามจำนวนที่ระบุข้างต้นตามตารางที่ 2 ของจำนวนแต่ละหมู่บ้าน

วิธีการวิจัย

การดำเนินการวิจัยได้แบ่งการดำเนินการออกเป็น 2 แนวทาง คือ

1. ศึกษาจากเอกสารและรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Documentary Research)
2. ศึกษาจากการวิจัยภาคสนาม (Field Research) เป็นการศึกษาดูด้วยวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ทั้งนี้ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล ครั้วเรือนละ 1 ท่าน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ปลายเปิด และเพื่อศึกษาการรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ และเพื่อให้ทราบความต้องการของประชาชนที่แท้จริงเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล ซึ่งแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น แบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้

ส่วนที่ 2 เป็นการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ของประชาชนของเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีต่อการรับรู้บทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยใช้แบบสอบถาม

ส่วนที่ 3 เป็นการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา และข้อเสนอแนะหรือแนวทางการแก้ไข ปัญหาของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล โดยใช้แบบสอบถามแบบปลายเปิด

การทดสอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องในด้านความตรงในเนื้อหา (Content validity) และทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม กับกลุ่มที่ไม่ใช่ประชากรในการศึกษาคั้งนี้คือประชาชนที่อาศัยในเขตพื้นที่หมู่บ้านใกล้เคียง ได้แก่ หมู่ 3 และ หมู่ 4 จำนวน 30 ราย โดยคำนวณหาความเชื่อมั่น

(reliability) ของ Cronbach ซึ่งเรียกว่า “สัมประสิทธิ์แอลฟา” (A - Coefficient) (บุญชม ศรีสะอาด, 2535: 96) มีสูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \frac{[1-\sum s^2]}{[s^2]}$$

โดยที่ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น

K แทน จำนวนข้อของเครื่องมือ

$\sum s^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวน

s^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม

จากการคำนวณ พบว่า ค่า Cronbach ซึ่งเรียกว่า “สัมประสิทธิ์แอลฟา” (A-Coefficient) ที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ 0.8414 ซึ่งมีค่าเป็นบวก และมีค่าเข้าใกล้ 1 จึงสรุปได้ว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลที่ได้ทำการวิจัยในครั้งนี้มีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ เป็นการรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้น ให้นำไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้กำหนดไว้ให้ได้จำนวนครบตามที่กำหนดคือ 350 คราวเรือน โดยผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลก่อนที่จะนำไปวิเคราะห์ และนำไปทำรายงานการวิจัยต่อไป
2. ข้อมูลทุติยภูมิ การหาข้อมูลโดยการค้นคว้าจากเอกสารและบทความที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานที่เป็นแนวทางในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มานั้น ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ซึ่งประกอบด้วยค่าสถิติดังนี้ คือ

2. ค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้ เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ของผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล โดยในส่วนของค่าคะแนนการรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล ที่ได้มาจากแบบสอบถามแบบข้อสอบ ถูก-ผิด จำนวน 21 ข้อ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์เพื่ออธิบายระดับความรู้และความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่าง โดยนำคะแนนดิบที่ได้จากคะแนนเต็ม 20 กำหนดเป็นเกณฑ์ การวัดระดับความรู้ความเข้าใจ โดยการนำค่าคะแนนสูงสุด คือ 21 คะแนน ลบด้วยค่าคะแนนต่ำสุด คือ 1 คะแนน แล้วนำหารด้วยจำนวนขั้นที่กำหนด คือ 3 ขั้น โดยผู้วิจัยได้กำหนดระดับความรู้ความเข้าใจไว้ดังนี้

ระดับความรู้ความเข้าใจ	ระดับคะแนน
มีความรู้ความเข้าใจดีมาก	15 – 21 คะแนน
มีความรู้ความเข้าใจปานกลาง	8 – 14 คะแนน
มีความรู้ความเข้าใจน้อย	1 – 7 คะแนน

ในส่วนของการแปลผลค่าระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับผลงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล ที่ได้มาจากแบบสอบถามแบบ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์เพื่ออธิบายระดับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง โดยนำค่าความพึงพอใจที่มากที่สุด คือ 10 ลบด้วยค่าความพึงพอใจที่น้อยที่สุดคือ 1 แล้วนำหารด้วยจำนวนขั้นที่กำหนด คือ 3 ขั้น โดยผู้วิจัยได้กำหนดระดับความรู้ความเข้าใจไว้ดังนี้ ดังนี้

ระดับความพึงพอใจ	ค่าความพึงพอใจ
มีส่วนร่วมในระดับปานกลาง	7 – 10
มีส่วนร่วมในระดับน้อย	4 – 6
มีส่วนร่วมในระดับน้อยที่สุด	1 – 3

(ที่มา: สุรเชษฐ์ ทรัพย์สินเสริม, 2538: 31)

3. การทำตารางไขว้ (Cross tabs) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา รายได้ และอาชีพ กับตัวแปรตาม ได้แก่ การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล

บทที่ 4 ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล จากแบบสอบถามจำนวน 350 ชุด โดยได้นำเสนอผลการวิจัยออกเป็น ส่วนๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 การรับรู้บทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่อการรับรู้

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ

พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงซึ่งคิดเป็นร้อยละ 52.3 และ เพศชายมีเพียงร้อยละ 47.7 (ตาราง 2)

ตาราง 2 จำนวนและอัตราส่วนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ ดังนี้

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	167	47.7
หญิง	183	52.3
รวม	350	100

อายุ

พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีกลุ่มอายุระหว่าง 41-55 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.0 รองลงมา คือ กลุ่มอายุระหว่าง 26 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.4 กลุ่มอายุระหว่าง 56 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 20.0 กลุ่มอายุไม่เกิน 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 10.6 (ตาราง 3)

ตาราง 3 จำนวนและอัตราส่วนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุดังนี้

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 25 ปี	37	10.6
26-40 ปี	110	31.4
41-55 ปี	133	38.0
56 ปีขึ้นไป	70	20.0
รวม	350	100

การศึกษา

พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ไม่เกินระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 48.9 รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา คิดเป็นร้อยละ 33.1 และตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 18.0 (ตาราง 4)

ตาราง 4 จำนวนและอัตราส่วนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา ดังนี้

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกินประถมศึกษา	171	48.9
มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา	116	33.1
ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป	63	18.0
รวม	350	100

อาชีพ

พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 31.7 รองลงมาคือ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 20.9 วางงาน/แม่บ้าน/เกษียณอายุ คิดเป็นร้อยละ 15.7 เกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 11.7 พนักงานบริษัท/องค์กรเอกชน คิดเป็นร้อยละ 9.1 รับราชการ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ คิดเป็นร้อยละ 4.0 และเจ้าหน้าที่รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 3.7 และประกอบอาชีพอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 3.2 ตามลำดับ (ตาราง 5)

ตาราง 5 จำนวนและอัตราส่วนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพดังนี้

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
เกษตรกร	41	11.7
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	73	20.9
พนักงานบริษัท/องค์กรเอกชน	32	9.1
รับราชการ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ	14	4.0
เจ้าหน้าที่รัฐวิสาหกิจ	13	3.7
ว่างงาน/แม่บ้าน/เกษียณอายุ	38	15.7
รับจ้าง	111	31.7
ประกอบอาชีพอื่น	11	3.2
รวม	350	100

สถานภาพการสมรส

พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสแล้วจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.0 รองลงมา คือ สถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 18.3 และหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ คิดเป็นร้อยละ 15.7 (ตาราง 6)

ตาราง 6 จำนวนและอัตราส่วนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพสมรส ดังนี้

สถานภาพสมรส	จำนวน	ร้อยละ
โสด	64	18.3
สมรส/อยู่ด้วยกัน	231	66.0
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	55	15.7
รวม	350	100

รายได้

พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อปีระหว่าง 30,000 ถึง 60,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 54.3 รองลงมา คือ มีรายได้ระหว่าง 60,001 ถึง 90,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 15.4 รายได้ระหว่าง 90,001 ถึง 120,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 14.6 มีรายได้ไม่เกิน 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 10.3 และมีรายได้ 120,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 5.4 (ตาราง 7)

ตาราง 7 จำนวนและอัตราส่วนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ดังนี้

รายได้เฉลี่ยต่อปี	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 30,000 บาท	36	10.3
30,001 – 60,000 บาท	190	54.3
60,001 – 90,000 บาท	54	15.4
90,001 – 120,000 บาท	51	14.6
120,001 บาทขึ้นไป	19	5.4
รวม	350	100

บุคคลที่เป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล

พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าบุคคลที่เป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล คือ นายอานนท์ สิงห์ตาแก้ว มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 97.7 ในขณะที่รองลงมาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่คิดว่านายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล คือ นายนิพล กาบมาลา คิดเป็นร้อยละ 1.1 กลุ่มตัวอย่างที่คิดว่านายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล คือ นายสงวน เขียวช่อม และ นายพิรุฬห์ มากบัว คิดเป็นร้อยละ 0.6 (ตาราง 8)

ตาราง 8 จำนวนและอัตราส่วนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบุคคลที่เป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาลมีดังนี้

ชื่อ – สกุล (บุคคลที่เป็นนายก อบต.)	จำนวน	ร้อยละ
นายอานนท์ สิงห์ตาแก้ว	342	97.7
นายนิพล กาบมาลา	4	1.1
นายสงวน เขียวช่อม	2	0.6
นายพิรุฬห์ มากบัว	2	0.6
รวม	350	100

การเคยไปใช้บริการที่สำนักงทบาทองค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล

พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกินกว่าครึ่งหนึ่งเคยไปใช้บริการที่สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล คิดเป็นร้อยละ 58.0 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยใช้บริการ คิดเป็นร้อยละ 42.0 (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 จำนวนและอัตราส่วนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการไปใช้บริการที่สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาลมีดังนี้

การเคยไปใช้บริการ	จำนวน	ร้อยละ
เคย	203	58.0
ไม่เคย	147	42.0
รวม	350	100

การเคยรับข่าวสารเกี่ยวกับภาระหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล พบว่าส่วนใหญ่เกือบสองในสามของกลุ่มตัวอย่างเคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับภาระหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล คิดเป็นร้อยละ 67.1 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยได้รับข่าวสาร คิดเป็นร้อยละ 32.9 (ตาราง 10)

ตาราง 10 จำนวนและอัตราส่วนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเคยรับข่าวสารเกี่ยวกับภาระหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาลมีดังนี้

การเคยรับข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
เคย	235	67.1
ไม่เคย	115	32.9
รวม	350	100

ตอนที่ 2 การรับรู้บทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล

การรับรู้บทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับรู้ถูกต้องถึงบทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดรับรู้บทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเรื่อง การจัดกิจกรรมวันสำคัญต่างๆ เช่น วันเด็ก ฯลฯ (ร้อยละ 94.6) รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 94.3 รับรู้ในเรื่ององค์การบริหารส่วนตำบลไม่ได้ให้บริการทำบัตรประชาชน และร้อยละ 92.9 กลุ่มตัวอย่างรับรู้ในเรื่องไม่ได้ให้บริการด้านจดทะเบียนสมรส/หย่า และกลุ่มตัวอย่างมากกว่าหนึ่งในสาม (ร้อยละ 60.6) รับรู้ในเรื่องไม่ได้ให้บริการด้านการขอทะเบียนบ้านใหม่และร้อยละ 58.9 รับรู้ในเรื่องการจัดบริการด้านคาราวานแก่น

อีกทั้งยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างยังมีการรับรู้ถึงบทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวางตาลที่ไม่ถูกต้อง ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างมากกว่าสองในสาม (ร้อยละ 81.1) รับรู้ไม่ถูกต้องเรื่องไม่ได้ทำการจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช.2ค.) รองลงมาอีกร้อยละ 75.4 รับรู้ไม่ถูกต้องเรื่องไม่ได้ให้การบริการเสียภาษีที่ดิน/ภาษีโรงเรือน ฯลฯ และมากกว่าหนึ่งในสาม (ร้อยละ 44.3) รับรู้ไม่ถูกต้องเรื่องการให้บริการอินเทอร์เน็ตตำบล (ตาราง 11)

ตาราง 11 จำนวนและอัตราส่วนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล มีดังนี้

บทบาทและหน้าที่	ตอบถูก		ตอบผิด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การจัดกิจกรรมวันสำคัญต่างๆ เช่น วันเด็ก ฯลฯ	331	94.6	19	5.4
ไม่ได้ให้การบริการทำบัตรประชาชน	330	94.3	20	5.7
ไม่ได้ให้การบริการด้านจดทะเบียนสมรส/หย่า	325	92.9	25	7.1
การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวภายในตำบล	317	90.6	33	9.4
ไม่ได้ให้การบริการแจ้งเกิด/แจ้งย้าย/แจ้งตาย	316	90.3	34	9.7
พัฒนาตำบลด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม	311	88.9	39	11.1
การให้บริการด้านการร้องทุกข์ในตำบล	304	86.9	46	13.1
การให้บริการขอใบอนุญาตปลูกสร้างบ้าน	300	85.7	50	14.3
ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	299	85.4	51	14.6
การบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	295	84.3	55	15.7
การจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)	291	83.1	59	16.9
ไม่ได้ให้การบริการรางวัลที่ดิน	273	78.0	77	22.0
การรักษาความสะอาดของถนน	271	77.4	79	22.6
การขอรับเบี้ยยังชีพต่างๆ	270	77.1	80	22.9
ไม่ได้ให้การบริการด้านจัดหาบทบาท	268	76.6	82	23.4
การป้องกันโรคติดต่อและบรรเทาสาธารณภัย	256	73.1	94	26.9
ไม่ได้ให้การบริการด้านการจดทะเบียนบ้านใหม่	212	60.6	138	39.4
การจัดบริการด้านการรวนแเงเงิน	206	58.9	144	41.1
การให้บริการอินเทอร์เน็ตตำบล	195	55.7	155	44.3
ไม่ได้ให้การบริการเสียภาษีที่ดิน/ภาษีโรงเรือน ฯลฯ	86	24.6	264	75.4
ไม่ได้จัดเก็บข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช.2ค.)	66	18.9	284	81.1

จากการจัดระดับความรู้โดยแบ่งออกเป็น 3 ชั้น พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เกือบสองในสามมีระดับการรับรู้เกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาลที่มีระดับความรู้ความเข้าใจดีมาก คิดเป็นร้อยละ 63.4 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความรู้ความเข้าใจปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 34.3 และมีเพียงร้อยละ 2.3 ที่มีระดับความรู้ความเข้าใจน้อย (ตาราง 12)

ตาราง 12 จำนวนและอัตราส่วนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายบุคคลโดยการวัดระดับจากการรับรู้เกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล มีดังนี้

ระดับการรับรู้	จำนวน	ร้อยละ
ระดับความรู้ความเข้าใจน้อย (1 – 7 คะแนน)	8	2.3
ระดับความรู้ความเข้าใจปานกลาง (8 – 14 คะแนน)	120	34.3
ระดับความรู้ความเข้าใจดีมาก (15 – 21 คะแนน)	222	63.4
รวม	350	100.0

พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในระดับ 5 คิดเป็นร้อยละ 33.1 รองลงมาคือ พึงพอใจในระดับ 6 คิดเป็นร้อยละ 18.9 พึงพอใจในระดับ 7 คิดเป็นร้อยละ 15.4 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างจำนวนน้อย คิดเป็นร้อยละ 0.9 และ 0.5 มีความพึงพอใจในระดับ 10 และ 9 ตามลำดับ (ตาราง 13)

ตาราง 13 จำนวนและอัตราส่วนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับความพึงพอใจ

ระดับความพึงพอใจ	จำนวน	ร้อยละ
ความพึงพอใจระดับ 1 (น้อยที่สุด)	6	1.7
ความพึงพอใจระดับ 2	6	1.7
ความพึงพอใจระดับ 3	17	4.9
ความพึงพอใจระดับ 4	38	10.9
ความพึงพอใจระดับ 5	116	33.1
ความพึงพอใจระดับ 6	66	18.9
ความพึงพอใจระดับ 7	54	15.4
ความพึงพอใจระดับ 8	42	12.0
ความพึงพอใจระดับ 9	2	0.5
ความพึงพอใจระดับ 10 (มากที่สุด)	3	0.9
รวม	350	100.0

ในการแบ่งระดับความพึงพอใจออกเป็น 3 ระดับ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เกือบสองในสามมีระดับความพึงพอใจปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 62.6 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความพึงพอใจมาก คิดเป็นร้อยละ 28.9 และกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความพึงพอใจน้อย มีเพียงร้อยละ 8.2 (ตาราง 14)

ตาราง 14 จำนวนและอัตราส่วนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเกณฑ์ความพึงพอใจ

ระดับความพึงพอใจ	จำนวน	ร้อยละ
น้อย (1–3 คะแนน)	29	8.2
ปานกลาง (4–6 คะแนน)	220	62.9
มาก (7–10 คะแนน)	101	28.9
รวม	350	100

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อการรับรู้

การวิเคราะห์การรับรู้ของประชาชน โดยใช้ปัจจัยส่วนบุคคลเปรียบเทียบกับข้อมูล การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

เปรียบเทียบการรับรู้ของประชาชนแยกตามเพศ

พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายร้อยละ 96.7 มีการรับรู้บทบาทและหน้าที่ในประเด็น การจัดกิจกรรมวันสำคัญต่างๆ เช่น วันเด็ก ฯลฯ ในขณะที่เพศหญิงก็มีการรับรู้ในประเด็นนี้มาก เช่นเดียวกันคือ ร้อยละ 96.7 สำหรับการรับรู้บทบาทและหน้าที่ในประเด็น ไม่ได้ให้บริการทำ บัตรประชาชน พบว่าร้อยละ 96.7 ของเพศหญิงมีการรับรู้ ในขณะที่เพศชาย มีการรับรู้ในประเด็น ดังกล่าว ร้อยละ 91.6 และประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้เป็นประเด็นที่ 3 คือ ไม่ได้ให้บริการ ด้านจดทะเบียนสมรส/หย่า พบว่า เพศชายมีการรับรู้มากกว่าเพศหญิง คือ เพศชาย ร้อยละ 93.4 เพศหญิง ร้อยละ 92.3

อีกทั้งยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้สามประเด็นสุดท้ายคือ การให้บริการ อินเทอร์เน็ตตำบล เพศชายมีการรับรู้เพียง ร้อยละ 59.3 ส่วนเพศหญิงมีการรับรู้ที่น้อยกว่าเพศชาย คือ ร้อยละ 52.5 สำหรับการรับรู้ในประเด็น ไม่ได้ให้บริการเสียภาษีที่ดิน/ภาษีโรงเรือน ฯลฯ ทั้งเพศชายและเพศหญิงมีการรับรู้ที่น้อยกว่าร้อยละ 50 โดยเพศหญิง ร้อยละ 27.3 มีการรับรู้ซึ่ง มากกว่าเพศชาย ที่มีเพียงร้อยละ 21.6 และประเด็นสุดท้ายคือ ไม่ได้จัดเก็บข้อมูลพื้นฐานระดับ

หมู่บ้าน (กชช.2ค.) เพศหญิงมีการรับรู้ที่มากกว่าเพศชายอย่างเห็นได้ชัดเจน โดยเพศหญิงมีการรับรู้ร้อยละ 23.5 ส่วนเพศชายมีเพียงร้อยละ 13.8 เท่านั้น (ตาราง 15)

ตาราง 15 เปรียบเทียบการรับรู้บทบาทและหน้าที่จำแนกตามเพศ

บทบาทและหน้าที่	ชาย (n = 167)		หญิง (n = 183)		รวม (n = 350)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การจัดกิจกรรมวันสำคัญต่างๆ เช่น วันเด็ก ฯลฯ	154	92.2	177	96.7	331	94.6
ไม่ได้ให้บริการบำบัดประชาชน	153	91.6	177	96.7	330	94.3
ไม่ได้ให้บริการด้านจดทะเบียนสมรส/หย่า	156	93.4	169	92.3	325	92.9
การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวภายในตำบล	151	90.4	166	90.7	317	90.6
ไม่ได้ให้บริการแจ้งเกิด/แจ้งย้าย/แจ้งตาย	146	87.4	170	92.9	316	90.3
พัฒนาตำบลด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม	152	91.0	159	86.9	311	88.9
การให้บริการด้านการร้องทุกข์ในตำบล	142	85.0	162	88.5	304	86.9
การให้บริการขอใบอนุญาตปลูกสร้างบ้าน	140	83.8	160	87.4	300	85.7
ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	141	84.4	158	86.3	299	85.4
การบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	139	83.2	156	85.2	295	84.3
การจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)	140	83.8	151	82.5	291	83.1
ไม่ได้ให้บริการรางวัลที่ดิน	127	76.0	146	79.8	273	78.0
การรักษาความสะอาดของถนน	124	74.3	147	80.3	271	77.4
การขอรับเบี้ยยังชีพต่างๆ	127	76.0	143	78.1	270	77.1
ไม่ได้ให้บริการด้านจัดหาบทบาท	128	76.6	140	76.5	268	76.6
การป้องกันโรคติดต่อและบรรเทาสาธารณภัย	128	76.6	128	69.9	256	73.1
ไม่ได้ให้บริการด้านการขอทะเบียนบ้านใหม่	95	56.9	117	63.9	212	60.6
การจัดบริการด้านคาราวานแก๊ง	93	55.7	113	61.7	206	58.9
การให้บริการอินเตอร์เน็ตตำบล	99	59.3	96	52.5	195	55.7
ไม่ได้ให้บริการเสี่ยภาษีที่ดิน/ภาษีโรงเรือน ฯลฯ	36	21.6	50	27.3	86	24.6
ไม่ได้จัดเก็บข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช.2ค.)	23	13.8	43	23.5	66	18.9

เปรียบเทียบการรับรู้บทบาทและหน้าที่จําแนกตามอายุ

พบว่า กลุ่มตัวอย่างในแต่ละช่วงอายุมีการรับรู้บทบาทและหน้าที่ดังนี้ ร้อยละ 94.6 ของผู้ที่มีอายุไม่เกิน 25 ปี และมากกว่าสามในสี่ของผู้ที่มีอายุ 26-40 ปี (ร้อยละ 93.6) รับรู้ประเด็น ไม่ได้ให้การบริการทำบัตรประชาชนเป็นประเด็นแรก ส่วนผู้ที่มีอายุ 41-55 ปี (ร้อยละ 94.7) รับรู้ประเด็นพัฒนาตำบลด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมเป็นประเด็นแรก และร้อยละ 91.4 ของผู้ที่มีอายุ 56 ปีขึ้นไป รับรู้ในประเด็นการจัดกิจกรรมวันสำคัญต่างๆ เช่น วันเด็ก ฯลฯ เป็นประเด็นแรก

อีกทั้งยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างในแต่ละช่วงอายุมีการรับรู้ในประเด็นสุดท้ายคือ ทุกช่วงอายุมีการรับรู้ประเด็น ไม่ได้จัดเก็บข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช.2ค.) เป็นประเด็นสุดท้ายเหมือนกัน (ตาราง 16)

ตาราง 16 เปรียบเทียบการรับรู้บทบาทและหน้าที่จำแนกตามอายุ

	ไม่เกิน 25 ปี (n = 37)		26 - 40 ปี (n = 110)		41 - 55 ปี (n = 133)		56 ปีขึ้นไป (n = 70)		รวม (n = 350)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การจัดกิจกรรมวันสำคัญต่างๆ เช่น วันเด็ก ฯลฯ	33	89.2	105	95.5	125	94.0	68	97.1	331	94.6
ไม่ได้ให้บริการการทำบัตรประชาชน	35	94.6	130	93.6	125	94.0	67	95.7	330	94.3
ไม่ได้ให้บริการบริการด้านจดทะเบียนสมรส/หย่า	32	86.5	108	98.2	123	92.5	62	88.6	325	92.9
การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวภายในตำบล	31	83.8	103	93.6	120	90.2	63	90.0	317	90.6
ไม่ได้ให้บริการบริการแจ้งเกิด/แจ้งย้าย/แจ้งตาย	33	89.2	98	89.1	121	91.0	64	91.4	316	90.3
พัฒนาตำบลด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม	30	81.1	96	87.3	126	94.7	59	84.3	311	88.9
การให้บริการด้านกรรเรื่องทุกๆในตำบล	33	89.2	95	86.4	113	85.0	63	90.0	304	86.9
การให้บริการขอใบอนุญาตปลูกสร้างบ้าน	33	89.2	94	85.5	113	85.0	60	85.7	300	85.7
ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	33	89.2	93	84.5	111	83.5	62	88.6	299	85.4
การบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	34	91.9	94	85.5	105	78.9	62	88.6	295	84.3
การจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)	31	83.8	92	83.6	106	79.7	62	88.6	291	83.1
ไม่ได้ให้บริการรางวัลดีเด่น	27	73.0	90	81.8	103	77.4	53	75.7	273	78.0
การรักษาความสะอาดของถนน	29	78.4	81	73.6	103	77.4	58	82.9	271	77.4
การขอรับเบี้ยยังชีพต่างๆ	27	73.0	78	70.9	106	79.7	59	84.3	270	77.1
ไม่ได้ให้บริการด้านจัดหางาน	24	64.9	85	77.3	102	76.7	57	81.4	268	76.6

ตาราง 16 (ต่อ)

บทบาทและหน้าที่	ไม่เกิน 25 ปี (n = 37)		26 - 40 ปี (n = 110)		41 - 55 ปี (n = 133)		56 ปีขึ้นไป (n = 70)		รวม (n = 350)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การป้องกันโรคติดต่อและบรรเทาสาธารณภัย	26	70.3	74	67.3	97	72.9	59	84.3	256	73.1
ไม่ได้ให้บริการด้านบริการขอทะเบียนบ้านใหม่	22	59.5	67	60.9	84	63.2	39	55.7	212	60.6
การจัดบริการด้านความงามแก่জন	23	62.2	61	55.5	74	55.6	48	68.6	206	58.9
การให้บริการอินเทอร์เน็ตตำบล	25	67.6	57	51.8	70	52.6	43	61.4	195	55.7
ไม่ได้ให้บริการบริการเสียภาษีที่ดิน/ภาษีโรงเรือน ฯลฯ	8	21.6	30	27.3	27	20.3	21	30.0	86	24.6
ไม่ได้จัดเก็บข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชข.2ค)	5	13.5	18	16.4	26	19.5	17	24.3	66	18.9

เปรียบเทียบการรับรู้บทบาทและหน้าที่จำแนกตามระดับการศึกษา

พบว่า กลุ่มตัวอย่างในแต่ละระดับการศึกษามีการรับรู้ดังนี้ ร้อยละ 94.2 ของผู้ที่มีระดับการศึกษาไม่เกินประถมศึกษา และมากกว่าสามในสี่ของผู้ที่มีการศึกษาดั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป (ร้อยละ 95.2) รับรู้ในประเด็นไม่ได้ให้การบริการทำบัตรประชาชนเป็นประเด็นแรกเหมือนกัน และผู้ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา ร้อยละ 97.4 รับรู้ในประเด็นการจัดกิจกรรมวันสำคัญต่าง ๆ เช่น วันเด็ก ฯลฯ และไม่ได้ให้การบริการด้านจดทะเบียนสมรส/หย่า เป็นประเด็นแรก

อีกทั้งยังพบว่าในทุกะดับการศึกษามีการรับรู้ในประเด็นสุดท้ายคือ ในประเด็นไม่ได้จัดเก็บข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชข.2ค.) เป็นประเด็นสุดท้ายเหมือนกัน (ตาราง 17)

ตาราง 17 เปรียบเทียบการรับรู้บทบาทและหน้าที่จําแนกตามระดับการศึกษา

บทบาทและหน้าที่	ไม่เก็บประถมศึกษา		มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา		ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป		รวม (n = 350)	
	(n = 171)		(n = 116)		(n = 63)			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
การจัดกิจกรรมวันสำคัญต่างๆ เช่น วันเด็ก ฯลฯ	159	93.0	113	97.4	59	93.7	331	94.6
ไม่ได้ให้บริการบริการทำบัตรประชาชน	161	94.2	109	64.0	60	95.2	330	94.3
ไม่ได้ให้บริการบริการด้านจดทะเบียนสมรส/หย่า	155	90.6	113	97.4	57	90.5	325	92.9
การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวภายในตำบล	154	90.1	107	92.2	56	88.9	317	90.6
ไม่ได้ให้บริการบริการแจ้งเกิด/แจ้งย้าย/แจ้งตาย	153	89.5	110	94.8	53	84.1	316	90.3
พัฒนาตำบลด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม	145	84.8	107	92.2	59	93.7	311	88.9
การให้บริการด้านการร้องทุกข์ในตำบล	147	86.0	101	87.1	56	88.9	304	86.9
การให้บริการขอใบอนุญาตปลูกสร้างบ้าน	146	85.4	95	81.9	59	93.7	300	85.7
ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	146	85.4	100	86.2	53	84.1	299	85.4
การบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	141	82.5	100	86.2	54	85.7	295	84.3
การจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)	144	84.2	98	84.5	49	77.8	291	83.1
ไม่ได้ให้บริการรางวัลที่ดิน	130	76.0	98	84.5	45	71.4	273	78.0
การรักษาความสะอาดของถนน	135	78.9	96	82.8	40	63.5	271	77.4
การขอรับเบียร์ยี่ห้อต่างๆ	133	77.8	93	80.2	44	69.8	270	77.1

ตาราง 17 (ต่อ)

บทบาทและหน้าที่	ไม่กินประถมศึกษา		มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา		ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป		รวม (n = 350)
	จำนวน	ร้อยละ (n = 171)	จำนวน	ร้อยละ (n = 116)	จำนวน	ร้อยละ (n = 63)	
ไม่ได้ให้บริการด้านจัดหางาน	136	79.5	88	75.9	44	69.8	268
การป้องกันโรคติดต่อและบรรเทาสาธารณภัย	121	70.8	89	76.7	46	73.0	256
ไม่ได้ให้บริการด้านการขอทะเบียนบ้านใหม่	89	52.0	82	70.7	41	65.1	212
การจัดบริการด้านความงาม	104	60.8	73	62.9	29	46.0	206
การให้บริการอินเทอร์เน็ตตำบล	80	46.8	68	58.6	47	74.6	195
ไม่ได้ให้บริการเสียดิษณีสัติน/พาณิชย์โรงเรียน ฯลฯ	127	74.3	86	74.1	51	81.0	86
ไม่ได้จัดเก็บข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชข.2ก.)	36	21.1	17	14.7	13	20.6	66

เปรียบเทียบการรับรู้บทบาทและหน้าที่จำแนกตามอาชีพ

ในการเปรียบเทียบการรับรู้บทบาทและหน้าที่จำแนกตามอาชีพ ได้แบ่งกลุ่มอาชีพ ออก เป็น 3 กลุ่มอาชีพ ได้แก่ อาชีพทำงานประจำ อาชีพค้าขาย และอาชีพทำงานตามฤดู/ว่างงาน ซึ่ง จัดกลุ่มมาจากกลุ่มอาชีพ ดังนี้

1. อาชีพทำงานประจำ จัดกลุ่มจากกลุ่มอาชีพรับราชการ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ พนักงานบริษัท/องค์กรเอกชน เจ้าหน้าที่รัฐวิสาหกิจ
2. อาชีพค้าขาย จัดกลุ่มจากกลุ่มอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว
3. อาชีพทำงานตามฤดู/ว่างงาน จัดกลุ่มจากกลุ่มอาชีพรับจ้าง เกษตรกร ว่างงาน/แม่บ้าน/เกษียณอายุ

พบว่า กลุ่มตัวอย่างในแต่ละอาชีพมีการรับรู้ดังนี้ ร้อยละ 98.0 ของผู้ที่ทำงานประจำ และมากกว่าสามในสี่ ของผู้ที่ทำบทบาทตามฤดูกาล/ว่างบทบาท (ร้อยละ 93.4) มีการรับรู้ในประเด็นการจัดกิจกรรมวันสำคัญต่าง ๆ เช่น วันเด็ก และประเด็นไม่ได้ให้บริการทำบัตรประชาชน ส่วนผู้ที่ค้าขาย/ประกอบธุรกิจ ร้อยละ 98.6 มีการรับรู้ในประเด็นไม่ได้ให้บริการด้านจดทะเบียนสมรส/หย่า เป็นประเด็นแรก

อีกทั้งยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างในและอาชีพมีการรับรู้ในประเด็นสุดท้ายดังนี้ ร้อยละ 26.0 ของผู้ทำบทบาทประจำ และร้อยละ 17.8 ของผู้ที่ค้าขาย/ประกอบธุรกิจ รับรู้ในประเด็นไม่ได้ให้บริการเสียภาษีที่ดิน/ภาษีโรงเรือน ฯลฯ เป็นประเด็นสุดท้ายเหมือนกัน ส่วนผู้ที่ทำบทบาทตามฤดูกาล/ว่างงาน (ร้อยละ 17.2) รับรู้ประเด็นไม่ได้จัดเก็บข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช.2ค.) (ตาราง 18)

ตาราง 18 เปรียบเทียบการรับรู้บทบาทและหน้าที่จําแนกตามอาชีพ

บทบาทและหน้าที่	ทำงานประจำ (n = 50)		ค้าขาย/ประกอบธุรกิจ (n = 73)		ทำงานตามฤดูกาล/ ว่างงาน (n = 227)		รวม (n = 350)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
	การจัดกิจกรรมวันสำคัญต่างๆ เช่น วันเด็ก ฯลฯ	49	98.0	70	95.9	212		93.4
"ไม่"ได้ให้การบริการทำบัตรประชาชน	49	98.0	69	94.5	212	93.4	330	94.3
"ไม่"ได้ให้การบริการด้านจดทะเบียนรถ/หยา	47	94.0	72	98.6	206	90.7	325	92.9
การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวภายในตำบล	45	90.0	68	93.2	204	89.9	317	90.6
"ไม่"ได้ให้การบริการแก๊งค์กิด/แก๊งค์ย้าย/แก๊งค์ตาย	45	90.0	67	91.8	204	89.9	316	90.3
พัฒนาตำบลด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม	47	94.0	68	93.2	196	86.3	311	88.9
การให้บริการด้านการร้องทุกข์ในตำบล	45	90.0	65	89.0	194	85.5	304	86.9
การให้บริการขอใบอนุญาตปลูกสร้างบ้าน	46	92.0	64	87.7	190	83.7	300	85.7
ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	42	84.0	57	78.1	200	88.1	299	85.4
การบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	43	86.0	59	80.8	193	85.0	295	84.3
การจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)	38	76.0	56	76.7	197	86.8	291	83.1
"ไม่"ได้ให้การบริการรางวัลที่ดิน	40	80.0	58	79.5	175	77.1	273	78.0
การรักษาความสะอาดของถนน	36	72.0	54	74.0	181	79.7	271	77.4

ตาราง 18 (ต่อ)

บทบาทและหน้าที่	ทำงานประจำ (n = 50)		ค้าขาย/ประกอบธุรกิจ (n = 73)		ทำงานตามฤดูกาล/ ว่างงาน (n = 227)		รวม (n = 350)
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
การขอรับเบี้ยยังชีพต่างๆ	35	70.0	54	74.0	181	79.7	270
ไม่ได้ให้การบริการด้านจัดหางาน	36	72.0	60	82.2	172	75.8	268
การป้องกันโรคติดต่อและบรรเทาสาธารณภัย	41	82.0	53	72.6	162	71.4	256
ไม่ได้ให้การบริการด้านการขอทะเบียนบ้านใหม่	39	78.0	53	72.6	120	52.9	212
การจัดบริการด้านการวางแผนเกษียณ	28	56.0	34	46.6	144	63.4	206
การให้บริการอินเทอร์เน็ต	29	58.0	39	53.4	127	55.9	195
ไม่ได้ให้การบริการเสียภาษีที่ดิน/ภาษีโรงเรือน ฯลฯ	13	26.0	13	17.8	60	26.4	86
ไม่ได้จัดเก็บข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช.2ค.)	13	26.0	14	19.2	39	17.2	66

เปรียบเทียบการรับรู้บทบาทและหน้าที่จำแนกตามสถานภาพ

พบว่า กลุ่มตัวอย่างในแต่ละสถานภาพมีการรับรู้บทบาทและหน้าที่ในประเด็นแรกดังนี้ ร้อยละ 93.8 ของผู้ที่มีสถานภาพโสด รับรู้ประเด็นไม่ได้ให้การบริการทำบัตรประชาชนเป็นประเด็นแรก และมากกว่าสามในสี่ของผู้ที่มีสถานภาพสมรส,หย่าร้าง (ร้อยละ 95.1) รับรู้ประเด็นการจัดกิจกรรมวันสำคัญต่าง ๆ เช่น วันเด็ก เป็นประเด็น

อีกทั้งยังพบว่า มีการรับรู้ในประเด็นสุดท้ายคือ รับรู้ในประเด็นไม่ได้จัดเก็บข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช.2ค.) เหมือนกัน (ตาราง 19)

ตาราง 19 เปรียบเทียบการรับรู้บทบาทและหน้าที่จำแนกตามสถานภาพ

บทบาทและหน้าที่	โสด (n = 64)		สมรส,หย่าร้าง (n = 286)		รวม (n = 350)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การจัดกิจกรรมวันสำคัญต่างๆ เช่น วันเด็ก ฯลฯ	59	92.2	272	95.1	331	94.6
ไม่ได้ให้การบริการทำบัตรประชาชน	60	93.8	270	94.4	330	94.3
ไม่ได้ให้การบริการด้านจดทะเบียนสมรส/หย่า	57	89.1	268	93.7	325	92.9
การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวภายในตำบล	53	82.8	264	92.3	317	90.6
ไม่ได้ให้การบริการแจ้งเกิด/แจ้งย้าย/แจ้งตาย	56	87.5	260	90.9	316	90.3
พัฒนาตำบลด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม	58	90.6	253	88.5	311	88.9
การให้บริการด้านการร้องทุกข์ในตำบล	59	92.2	245	85.7	304	86.9
การให้บริการขอใบอนุญาตปลูกสร้างบ้าน	55	85.9	245	85.7	300	85.7
ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	56	87.5	243	85.0	299	85.4
การบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	58	90.6	237	82.9	295	84.3
การจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)	51	79.7	240	83.9	291	83.1
ไม่ได้ให้การบริการรางวัลที่ดิน	51	79.7	222	77.6	273	78.0
การรักษาความสะอาดของถนน	51	79.7	220	76.9	271	77.4
การขอรับเบี้ยยังชีพต่าง ๆ	50	78.1	220	76.9	270	77.1
ไม่ได้ให้การบริการด้านจัดหางาน	45	70.3	223	78.0	268	76.6
การป้องกันโรคติดต่อและบรรเทาสาธารณภัย	47	73.4	209	73.1	256	73.1
ไม่ได้ให้การบริการด้านการขอทะเบียนบ้านใหม่	38	59.4	174	60.8	212	60.6
การจัดบริการด้านคาราวานแก๊ง	35	54.7	171	59.8	206	58.9
การให้บริการอินเทอร์เน็ตตำบล	43	67.2	152	53.1	195	55.7
ไม่ได้ให้การบริการเสียภาษีที่ดิน/ภาษีโรงเรือน ฯลฯ	18	28.1	68	23.8	86	24.6
ไม่ได้จัดเก็บข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช.2ค.)	10	15.6	56	19.6	66	18.9

เปรียบเทียบการรับรู้บทบาทและหน้าที่จําแนกตามระดับรายได้ต่อปี

พบว่า กลุ่มตัวอย่างแต่ละระดับรายได้มีการรับรู้บทบาทและหน้าที่ในประเด็นแรก คึ่งนี้ ร้อยละ 94.7 ของผู้ที่มีรายได้ไม่เกิน 60,000 บาทต่อปี รับรู้ในประเด็น ไม่ได้ให้บริการทำ บัตรประชาชน และมากกว่าสามในสี่ของผู้ที่มีรายได้มากกว่า 60,000 บาทต่อปี รับรู้ในประเด็น การจัดกิจกรรมวันสำคัญต่าง ๆ เช่น วันเด็ก ฯลฯ เป็นประเด็นแรก

อีกทั้งยังพบว่าในการรับรู้ในประเด็นสุดท้ายคือ ผู้ที่มีรายได้ไม่เกิน 60,000 บาทต่อ ปี (ร้อยละ 19.5) รับรู้ประเด็นไม่ได้จัดเก็บข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช.2ก.) และร้อยละ 12.9 ของผู้ที่มีรายได้มากกว่า 60,000 บาทต่อปี รับรู้ประเด็นไม่ได้ให้บริการเสียภาษีที่ดิน/ภาษี โรงเรือน ฯลฯ เป็นประเด็นสุดท้าย (ตาราง 20)

ตาราง 20 เปรียบเทียบการรับรู้บทบาทและหน้าที่จําแนกตามระดับรายได้ต่อปี

บทบาทและหน้าที่	ไม่เกิน 60,000 บาท ต่อปี (n = 226)		มากกว่า 60,000 บาท ต่อปี (n = 124)		รวม (n = 350)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	การจัดกิจกรรมวันสำคัญต่างๆ เช่น วันเด็ก ฯลฯ	210	92.9	121	97.6	331
ไม่ได้ให้บริการทำบัตรประชาชน	214	94.7	116	93.5	330	94.3
ไม่ได้ให้บริการด้านจดทะเบียนสมรส/หย่า	208	92.0	117	94.4	325	92.9
การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวภายในตำบล	206	91.2	111	89.5	317	90.6
ไม่ได้ให้บริการแจ้งเกิด/แจ้งย้าย/แจ้งตาย	204	90.3	112	90.3	316	90.3
พัฒนาตำบลด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม	200	88.5	111	89.5	311	88.9
ให้บริการด้านการร้องทุกข์ในตำบล	194	85.8	110	88.7	304	86.9
ให้บริการขอใบอนุญาตปลูกสร้างบ้าน	188	83.2	112	90.3	300	85.7
ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	193	85.4	106	85.5	299	85.4
การบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	190	84.1	105	84.7	295	84.3
การจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)	188	83.2	103	83.1	291	83.1
ไม่ได้ให้บริการรางวัลที่ดิน	172	76.1	101	81.5	273	78.0
การรักษาความสะอาดของถนน	177	78.3	94	75.8	271	77.4
การขอรับเบี้ยยังชีพต่างๆ	170	75.2	100	80.6	270	77.1
ไม่ได้ให้บริการด้านจัดหางาน	174	77.0	94	75.8	268	76.6

ตาราง 20 (ต่อ)

บทบาทและหน้าที่	ไม่เกิน 60,000 บาท ต่อปี (n = 226)		มากกว่า 60,000 บาท ต่อปี (n = 124)		รวม (n = 350)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	การป้องกันโรคติดต่อและบรรเทาสาธารณภัย	159	70.4	97	78.2	256
ไม่ได้ให้บริการด้านการขอทะเบียนบ้านใหม่	130	57.5	82	66.1	212	60.6
การจัดบริการด้านคราหวานแก่เงิน	144	63.7	62	50.0	206	58.9
การให้บริการอินเทอร์เน็ตตำบล	126	55.8	69	55.6	195	55.7
ไม่ได้ให้บริการเสียภาษีที่ดิน/ภาษีโรงเรือน ฯลฯ	70	31.0	16	12.9	86	24.6
ไม่ได้จัดเก็บข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช.2ค.)	44	19.5	22	17.7	66	18.9

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล

พบว่า กลุ่มตัวอย่างพบกับปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล ดังนี้ ร้อยละ 16.86 พบกับปัญหาด้านการก่อสร้าง ในประเด็นคณะกรรมการในหมู่บ้านยังขาดความรู้ความเข้าใจในงานก่อสร้าง ปัญหาด้านการพัฒนาอาชีพในประเด็นคนในหมู่บ้านว่างงานกันจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ 20.29 ปัญหาด้านการประชาคมหมู่บ้านในประเด็นการประชาคมในหมู่บ้านจัดให้มีน้อยครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.86 ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมในประเด็นไม่มีที่ทิ้งขยะที่ได้มาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 21.71 ปัญหาด้านสาธารณสุขและสุขภาพอนามัยในประเด็นหมอและเจ้าหน้าที่อนามัยมีจำนวนน้อยไม่เพียงพอกับการให้บริการ คิดเป็นร้อยละ 16.0 และปัญหาด้านการบริการอื่นๆ ในประเด็นสำนักงานใน อบต. ไม่มีป้ายประชาสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 12.86 (ตาราง 21)

ตาราง 21 จำนวนและร้อยละของปัญหา

(n = 350)

ปัญหา	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาด้านการก่อสร้าง		
คณะกรรมการในหมู่บ้านยังขาดความรู้ความเข้าใจในงานก่อสร้าง	59	16.86
วัสดุที่ใช้ในการก่อสร้างไม่ได้มาตรฐานหรือไม่มีคุณภาพ	47	13.43
ผู้ควบคุมบทบาทไม่สามารถดูแลตลอดการทำงาน	33	9.43
น้ำประปาในหมู่บ้านไม่ค่อยไหล	29	8.29
รูปแบบไม่ถูกตามแบบทั้งหมด	21	6.00
ปัญหาด้านการพัฒนาอาชีพ		
คนในหมู่บ้านว่างงานกันจำนวนมาก	71	20.29
ต้องให้มีการส่งเสริมอาชีพให้กับคนในหมู่บ้าน	49	14.00
บุคคลที่มีงานทำเป็นอาชีพที่ไม่แน่นอน	26	7.43
ปัญหาด้านการประชาคมหมู่บ้าน		
การประชาคมในหมู่บ้านจัดให้มีน้อยครั้ง	52	14.86
การประชาคมยังขาดความร่วมมือที่ดีของคนในหมู่บ้าน	44	12.57
ผู้นำชุมชนไม่มีความสามัคคีทำให้การประชาคมเกิดปัญหาน้อยครั้ง	25	7.14

ตาราง 21 (ต่อ)

(n = 350)

ปัญหา	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม		
ไม่มีที่ทิ้งขยะที่ได้มาตรฐาน	76	21.71
ไม่มีสถานที่พักผ่อนในตำบล	28	8.00
มีการเผาขยะทำให้อากาศเสีย	17	4.86
โรงงานอยู่ใกล้แหล่งชุมชน ทำให้เกิดมลพิษหลาย ๆ ด้าน	14	4.00
ปัญหาด้านสาธารณสุขและสุขภาพอนามัย		
หมอและเจ้าหน้าที่อนามัยมีจำนวนน้อยไม่เพียงพอกับการให้บริการ	56	16.00
สถานีอนามัยมีอยู่น้อยแห่ง และห่างไกลจากหมู่บ้าน	50	14.29
ยังไม่มีบริการส่งเสริมการออกกำลังกายอย่างเพียงพอ	27	7.71
ปัญหาด้านการบริการอื่น ๆ		
สำนักงานใน อบต. ไม่มีป้ายประชาสัมพันธ์	45	12.86
เจ้าหน้าที่ อบต. ให้บริการกับประชาชนไม่ค่อยดี	42	12.00
การสัญจรยังไม่สะดวก เนื่องจากถนนชำรุด และไม่มีไฟกึ่ง	34	9.71
เวลามาขอข้อมูลไม่ค่อยมีข้อมูลให้	31	8.86
การทำกิจกรรมต่าง ๆ ไม่มีการประชาสัมพันธ์ที่ดี	25	7.14

ข้อเสนอแนะ

พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาแต่ละด้านดังนี้ ร้อยละ 13.43 ให้ข้อเสนอแนะด้านการก่อสร้างคือประชาชนที่เข้าร่วมเป็นกรรมการควรมีความรู้การก่อสร้างด้านการพัฒนาอาชีพ ร้อยละ 25.71 เห็นควรให้มีการจัดหางานให้กับประชาชนที่ไม่มีงานทำ ด้านสิ่งแวดล้อม ร้อยละ 11.14 เห็นควรให้มีที่ทิ้งขยะในหมู่บ้าน และมีการคัดแยกขยะก่อนทิ้ง ด้านสาธารณสุขและสุขภาพอนามัย ร้อยละ 14.00 เห็นควรมีการจัดหาหมอและเจ้าหน้าที่มาเพิ่ม และด้านบริการอื่น ๆ ร้อยละ 9.14 เห็นว่าทางสำนักงาน อบต. ควรจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนที่มาติดต่องาน (ตาราง 22)

ตาราง 22 จำนวนและร้อยละของข้อเสนอแนะ

(n = 350)

ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการก่อสร้าง		
ประชาชนที่เข้าร่วมเป็นกรรมการควรมีความรู้การก่อสร้าง	47	13.43
ควรมีการดูแลและบำรุงรักษา ซ่อมแซมถนนอย่างสม่ำเสมอ	34	9.71
จัดให้คณะกรรมการเข้าอบรมในงานก่อสร้างอย่างต่อเนื่อง	26	7.43
ควรมีการกำหนดคุณสมบัติอย่างชัดเจนของผู้รับจ้าง	24	6.86
ควรมีการตรวจเช็ควัสดุก่อนและหลังการปฏิบัติตลอดเวลา	23	6.57
ผู้ควบคุมงานควรเป็นบุคคลที่มีความรับผิดชอบและตั้งใจปฏิบัติงาน	19	5.43
ควรปรับปรุงระบบประปาให้มีคุณภาพ	17	4.86
ด้านการพัฒนาอาชีพ		
จัดหางานให้กับประชาชนที่ไม่มีงานทำ	90	25.71
จัดให้มีการอบรมอาชีพที่หลากหลายอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง	64	18.29
ด้านการประชาคมหมู่บ้าน		
ควรจัดให้มีการประชุมประชาคมให้บ่อยครั้ง ประมาณเดือนละ 1 ครั้ง	34	9.71
ควรมีการนำผู้นำชุมชนเข้าอบรมเพื่อให้เกิดความสามัคคี	32	9.14
ควรมีการจัด อบรม.สัมมนา	29	8.29
ควรมีมาตรฐานในการประชาคมเพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน	17	4.86
ด้านสิ่งแวดล้อม		
ควรจัดให้มีที่ทิ้งขยะในหมู่บ้าน และมีการคัดแยกขยะก่อนทิ้ง	39	11.14
ควรให้ในตำบลมีการทำเตาเผาขยะ	32	9.14
ควรให้ทาง อบต. มีรถมาเก็บขยะเป็นประจำทุกอาทิตย์	24	6.86
ควรจัดทำสวนหย่อม หรือสวนสุขภาพภายในตำบล	19	5.43
ควรมีการทำบ่อบำบัดน้ำเสีย เพื่อลดกลิ่นเหม็นของน้ำเสียและขยะ	14	4.00

ตาราง 22 (ต่อ)

(n = 350)

ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านสาธารณสุขและสุขภาพอนามัย		
ควรมีการอบรมเจ้าหน้าที่ อสม. อย่างต่อเนื่องเพื่อช่วยเหลือประชาชน	49	14.00
ควรมีการจัดหาหมอนและเจ้าหน้าที่มาเพิ่ม		
ควรมีกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพเป็นประจำและต่อเนื่อง	47	13.43
ด้านการบริการอื่น ๆ		
ทางสำนักงาน อบต. ควรจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนที่มาติดต่องาน	43	12.29
ควรมีการจัดทำข้อมูล หรือบอร์ด ไว้เพื่อสามารถมาดูข้อมูล		
ควรติดไฟกึ่งถนนสายหลักที่ประชาชนใช้เดินทางไปมา	32	9.14
ควรมีการจัดส่งเจ้าหน้าที่เข้าอบรมอย่างสม่ำเสมอ	27	7.71
ควรมีการปรับปรุงการบริการประชาชนที่ดี	26	7.43
การจัดทำข้อมูลควรทำอย่างต่อเนื่อง และจัดทำให้เป็นข้อมูลปัจจุบัน	19	5.43
	16	4.57

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล 2) ปัญหาและข้อเสนอแนะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้แบบสอบถามรวบรวมข้อมูลจากประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตตำบลท่าวังตาล จำนวน 350 ชุด ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เพศหญิง ร้อยละ 52.3 และเป็นเพศชาย ร้อยละ 47.4 มีอายุระหว่าง 41-55 ปี สถานภาพสมรส มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ประกอบอาชีพรับจ้าง มีรายได้ต่อปีเฉลี่ย 30,001-60,000 บาท

กลุ่มตัวอย่างตอบว่าผู้บุคคลที่เป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล คือ นายอนันต์ สิงห์ตาแก้ว และเกินกว่าครึ่งหนึ่งเคยไปใช้บริการที่สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล และเกือบสองในสามของกลุ่มตัวอย่างได้รับข่าวสารเกี่ยวกับภาระหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

การรับรู้บทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับรู้อย่างถูกต้องเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล ในสามประเด็นแรกคือ ประเด็นการจัดกิจกรรมวันสำคัญต่างๆ เช่น วันเด็ก ฯลฯ รองลงมาคือ ประเด็นไม่ได้ให้บริการทำบัตรประชาชน และประเด็นไม่ได้ให้บริการด้านจดทะเบียนสมรส/หย่า และกลุ่มตัวอย่างยังมีการรับรู้ที่ไม่ถูกต้องในสามประเด็นดังนี้ ประเด็นไม่ได้ทำการจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช.2ค.) ประเด็นไม่ได้ให้บริการเสียบางที่ดิน/ภาษีโรงเรือน ฯลฯ และประเด็นการให้บริการอินเตอร์เน็ตตำบล

เมื่อทำการจัดระดับความรู้เกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ออกเป็น 3 ชั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความรู้เกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่อยู่ในระดับสูง และมีความพึงพอใจระดับปานกลาง

การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลต่อการรับรู้

ผลการเปรียบเทียบการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ พบว่า ทั้งเพศชายและเพศหญิงมีการรับรู้บทบาทและหน้าที่ในประเด็นการจัดกิจกรรมวันสำคัญต่างๆ เช่น วันเด็ก ฯลฯ เป็นประเด็นแรกเหมือนกัน

ผลการเปรียบเทียบการรับรู้บทบาทและหน้าที่จำแนกตามอายุ พบว่าผู้ที่มีอายุไม่เกิน 25 ปี และผู้ที่มีอายุ 26-40 ปี รับรู้ประเด็นไม่ได้ให้การบริการทำบัตรประชาชน เป็นประเด็นแรก ส่วนผู้ที่มีอายุ 41-55 ปี รับรู้ประเด็นพัฒนาตำบลด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เป็นประเด็นแรก และผู้ที่มีอายุ 56 ปีขึ้นไป รับรู้ในประเด็นการจัดกิจกรรมวันสำคัญต่างๆ เช่น วันเด็ก ฯลฯ เป็นประเด็นแรก

ผลการเปรียบเทียบการรับรู้บทบาทและหน้าที่จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าผู้ที่มีการศึกษาไม่เกินประถมศึกษา และผู้ที่มีการศึกษาดั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป รับรู้ในประเด็นไม่ได้ให้การบริการทำบัตรประชาชนเป็นประเด็นแรกเหมือนกัน ส่วนผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา รับรู้ในประเด็นการจัดกิจกรรมวันสำคัญต่างๆ เช่น วันเด็ก ฯลฯ และไม่ได้ให้การบริการด้านจดทะเบียนสมรส/หย่า เป็นประเด็นแรก

ผลการเปรียบเทียบการรับรู้บทบาทและหน้าที่จำแนกตามอาชีพ พบว่าผู้ที่ทำงานประจำและผู้ที่ทำงานตามฤดูกาล/ว่างงาน รับรู้ในประเด็นการจัดกิจกรรมวันสำคัญต่างๆ เช่น วันเด็ก และประเด็นไม่ได้ให้การบริการทำบัตรประชาชนเป็นประเด็นแรก ส่วนผู้ที่ค้าขาย/ประกอบธุรกิจ รับรู้ในประเด็นไม่ได้ให้การบริการด้านจดทะเบียนสมรส/หย่า เป็นประเด็นแรก

ผลการเปรียบเทียบการรับรู้บทบาทและหน้าที่จำแนกตามสถานภาพ พบว่าผู้ที่มีสถานภาพโสด รับรู้ประเด็นไม่ได้ให้การบริการทำบัตรประชาชนเป็นประเด็นแรก ส่วนผู้ที่มีสถานภาพสมรส/หย่าร้าง รับรู้ประเด็นการจัดกิจกรรมวันสำคัญต่างๆ เช่น วันเด็ก เป็นประเด็นแรก

ผลการเปรียบเทียบการรับรู้บทบาทและหน้าที่จำแนกตามระดับรายได้ต่อปี พบว่าผู้ที่มีรายได้ไม่เกิน 60,000 บาทต่อปี รับรู้ในประเด็นไม่ได้ให้การบริการทำบัตรประชาชน ส่วนผู้ที่มีรายได้มากกว่า 60,000 บาทต่อปี รับรู้ในประเด็นการจัดกิจกรรมวันสำคัญต่างๆ เช่น วันเด็ก ฯลฯ เป็นประเด็นแรก

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

กลุ่มตัวอย่างพบกับปัญหาในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาลในประเด็นดังนี้ คณะกรรมการในหมู่บ้านยังขาดความรู้ความเข้าใจในงานก่อสร้าง คนในหมู่บ้านว่างงานกันจำนวนมาก การประชาสัมพันธ์หมู่บ้านจัดให้มีน้อยครั้ง ไม่มีที่ทิ้งขยะที่ได้

มาตรฐาน หมอและเจ้าหน้าที่อนามัยมีจำนวนน้อยไม่เพียงพอกับการให้บริการ และสำนักงานใน
อบต. ไม่มีป้ายประชาสัมพันธ์

กลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้ ประชาชนที่เข้าร่วมเป็นกรรมการควรมี
ความรู้การก่อสร้าง มีการจัดหางานให้กับประชาชนที่ไม่มีงานทำ มีที่ทิ้งขยะในหมู่บ้าน และมีการ
คัดแยกขยะก่อนทิ้ง ควรมีการจัดหาหมอและเจ้าหน้าที่มาเพิ่ม ควรจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์เพื่อ
อำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนที่มาติดต่องาน

อภิปรายผล

จากทฤษฎีการเรียนรู้ของ Belch E. George and Belch A. Michael (อ้างใน ศิริวรรณ
เสรีรัตน์, 2537: 52) ได้กล่าวถึงการรับรู้ว่าเป็นกระบวนการซึ่งบุคคลได้รับการเลือกสรรจัดระเบียบ
และตีความหมายข้อมูลเพื่อที่จะสร้างภาพที่มีความหมายของโลก ซึ่งการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลจะ
ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ เช่น ความเชื่อ ประสบการณ์ ความจำเป็น อารมณ์ ลักษณะภายนอกของสิ่ง
กระตุ้นการเรียนรู้ จากผลการวิจัยที่ได้จากการศึกษาในการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลซึ่งจำแนก
ตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพ และระดับรายได้ต่อปี พบว่า ลักษณะส่วนบุคคลที่
แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างนั้นมีการรับรู้ในประเด็นแรกเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ขององค์การ
บริหารส่วนตำบลที่ต่างกัน ซึ่งมีความสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ข้างต้นดังกล่าวที่
การเรียนรู้ของแต่ละบุคคลจะขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ที่มีความแตกต่างกันออกไปถึงแม้ว่าจะมีขั้นตอน
ในการรับรู้ที่เหมือนกันก็ตาม ดังที่ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ ได้กล่าวถึงขั้นตอนการรับรู้ว่ามี 4 ขั้นตอนคือ
1) การเปิดรับข้อมูลการเลือกสรร 2) การตั้งใจรับการเลือกสรร 3) การเข้าใจในการเลือกสรร
4) การเก็บรักษาการเลือกสรร อีกทั้งยังมีความสอดคล้องกับกระบวนการรับรู้ของบุคคลของโสภณ
ชูพิกุลชัย (2521) ที่กล่าวว่า การที่มนุษย์สามารถที่จะรับรู้หรือมีปฏิกิริยาตอบโต้สนองสิ่งภายนอก
ได้ดีหรือได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับสิ่งสองประการคือ ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่ผ่านมากับ
สภาพแวดล้อมและลักษณะของสิ่งเร้าที่มารื้ออีกด้วย ดังเช่นผลการวิจัยที่พบว่าผู้ที่มีอายุไม่เกิน
25 ปี กับผู้ที่มีอายุ 26-40 ปี รับรู้ประเด็นไม่ได้ให้บริการทำบัตรประชาชน เป็นประเด็นแรก ในขณะที่
ผู้ที่มีอายุ 41-55 ปี รับรู้ประเด็นพัฒนาตำบลด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เป็นประเด็นแรก
และจากลักษณะของกลุ่มอายุที่แตกต่างกันทำให้มีการรับรู้ที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างนั้น ยังมี
ความสอดคล้องกับกระบวนการในการติดต่อสื่อสารของศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2537) ที่กล่าวว่าหน้าที่
หลัก 4 อย่างของการติดต่อสื่อสารคือ การใส่รหัส การถอดรหัส การตอบสนอง การป้อน
ข้อมูลกลับ โดยมีส่วนประกอบสุดท้ายคือ สิ่งรบกวนในระบบ ดังนั้นเมื่อองค์การบริหารส่วนตำบล

ทำวังตาล มีการติดต่อสื่อสารมายังประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ตำบลทำวังตาลนั้น จากประสบการณ์ที่ต่างกัน อายุที่ต่างกัน ทำให้มีการถอดรหัส แปลความแตกต่างกันออกไป อีกทั้งในกระบวนการติดต่อสื่อสารนั้นอาจมีสิ่งรบกวนในระบบเกิดขึ้นจึงทำให้ประชาชนมีการรับรู้ในบทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลทำวังตาลแตกต่างกัน

เมื่อเปรียบเทียบการรับรู้บทบาทและหน้าที่จำแนกตามเพศแล้วพบว่าเพศหญิงมีการรับรู้ในบทบาทและหน้าที่มากกว่าเพศชาย อาจจะเป็นเนื่องจากลักษณะของครัวเรือนของชนบทที่เพศหญิงจะมีการเข้าร่วมกิจกรรมภายในชุมชนมากกว่าเพศชายจึงมีการรู้ถึงบทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ดีกว่า ในขณะที่เมื่อพิจารณาในเรื่องของอายุพบว่า ผู้ที่มีอายุสูง (56 ปีขึ้นไป) จะมีการรับรู้ถึงบทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลมากกว่าผู้ที่มีอายุน้อย เนื่องจากผู้สูงอายุเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่นมานานดังนั้นจึงมีการรับรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นและให้ความสนใจกับการเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับชุมชนด้วยนั่นเอง สำหรับการเปรียบเทียบตามระดับการศึกษาพบว่าผู้ที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา มีการรับรู้ในบทบาทและหน้าที่มากกว่าระดับการศึกษาอื่นๆ เนื่องมาจากผู้ที่มีการศึกษาในระดับนี้มักจะทำงานอยู่ภายในชุมชนมากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาที่สูงที่ต้องทำงานนอกชุมชน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการวิจัยพบว่า ประชาชนในพื้นที่เขตตำบลทำวังตาลมีการรับรู้เกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลทำวังตาลที่ต่างกัน และยังมีประชาชนบางส่วนที่ยังไม่มีความรู้เกี่ยวกับบทบาทและบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลทำวังตาลในบางเรื่อง ดังนั้นผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. องค์การบริหารส่วนตำบลทำวังตาล ควรจัดตั้งฝ่ายประชาสัมพันธ์ข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลทำวังตาล เพื่อทำหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์และตอบข้อคำถามต่างๆ ของประชาชนในพื้นที่ให้มีความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล
2. จัดทำเอกสารเผยแพร่ข่าวสารและงานประชาสัมพันธ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลทำวังตาลอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องให้ประชาชนได้รับรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงขององค์การบริหารส่วนตำบล
3. จัดกิจกรรมให้ประชาชนมีส่วนร่วม เช่น จัดแข่งกีฬาระหว่างผู้บริหารกับตัวแทนประชาชน จัดงานบุญประจำตำบล เป็นต้น เพื่อสร้างความเข้าใจและเสริมสร้าง

ความสัมพันธ์อันดีระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับประชาชน อีกทั้งยังเป็นช่องทางที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์ข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาลได้อีกด้วย

4. จัดกิจกรรมเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ของชุมชนให้ประชาชนได้รับรู้ในลักษณะพื้นฐานของชุมชน เช่น ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน เป็นต้น เพื่อให้ประชาชนได้มีความเข้าใจในข้อมูลที่จัดเก็บไว้

5. จัดทำเอกสารเผยแพร่ถึงการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล ให้บริการในเรื่องใด ด้านใดบ้าง เพื่อให้ประชาชนได้มาใช้บริการที่หน่วยงาน

6. จัดกิจกรรมเพื่อดึงให้ประชาชนเข้ามาใช้บริการที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาลและทางองค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาลได้จัดให้บริการแก่ประชาชน เช่น จัดอบรมวิธีการใช้อินเตอร์เน็ตให้กับประชาชน เป็นต้น

7. จัดเอกสารเผยแพร่ถึงบริการในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับองค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาลให้ประชาชนได้รับรู้ว่าต้องใช้บริการนั้นๆ ที่หน่วยงานใด

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรจะทำการศึกษากลยุทธ์ในการประชาสัมพันธ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับใช้ในการวางแผนการติดต่อสื่อสารกับประชาชนในท้องถิ่นให้มีความเข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน และมีการเลือกใช้วิธีการประชาสัมพันธ์ที่เข้าถึงประชาชนได้เร็วที่สุด

บรรณานุกรม

- กรมการปกครอง. 2537. พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537. กรุงเทพฯ: กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย.
- กานดา พูนลาภทวี. 2530. สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ: พิสิกส์เซ็นเตอร์ การพิมพ์.
- จรัสศักดิ์ สีใสเจริญ. 2543. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล: เฉพาะกรณีศึกษาอำเภอบ้านไผ่ จังหวัดลำพูน. เชียงใหม่: การค้นคว้าแบบอิสระ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชูศักดิ์ วิทยาภัก. 2537. รายงานการวิจัยเรื่องการรับรู้และความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อมของเมืองเชียงใหม่: การสำรวจในระยะต้นแผน 6. เชียงใหม่: สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เซาว์ เดอะ. 2541. ทักษะจิตของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นฤชา สำนวณทรัพย์. 2533. ความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติของประชาชนต่อการปกครองท้องถิ่นรูปแบบสุขาภิบาล: ศึกษาเฉพาะกรณีสุขาภิบาลหนองตากยา อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นำชัย ทนุผล. 2532. วิธีการเตรียมโครงการวิจัย. เชียงใหม่: ภาควิชาส่งเสริมการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2543. การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สุวีริยาสาส์น.
- สถาบันดำรงราชานุภาพ. 2539. ปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล. กองวิชาการ แผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย กรมการปกครอง.
- สุรพงษ์ อินจันทร์ณรงค์. 2542. การรับรู้ของประชาชนในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ที่มีต่อผลิตภัณฑ์อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม. เชียงใหม่: การค้นคว้าแบบอิสระ, มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- องค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล. 2547. แผนพัฒนาตำบลประจำปี 2548. เชียงใหม่: งานจัดเก็บข้อมูล สำนักงานปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล เชียงใหม่.

มหาวิทยาลัยแม่โจ้

เชียงใหม่ ๒๕๓๖

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับงานและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล

คำชี้แจง แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการรับรู้บทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล
- ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ

สำหรับหมู่ที่ _____

ส่วนที่ 1

คำชี้แจง โปรดเลือกข้อความลงช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

☐ ชาย	☐ หญิง
---------------------------	----------------------------

2. อายุ.....ปี

3. ระดับการศึกษา

☐ ไม่ได้รับการศึกษา	☐ ประถมศึกษา
☐ มัธยมศึกษาตอนต้น	☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.
☐ อนุปริญญา / ปวส.	☐ ปริญญาตรี
☐ สูงกว่าปริญญาตรี	

4. อาชีพ

☐ นักเรียน / นักศึกษา	☐ เกษตรกร
☐ ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว	☐ พนักงานบริษัท / องค์กรเอกชน
☐ รับราชการ / เจ้าหน้าที่ของรัฐ	☐ รัฐวิสาหกิจ
☐ ว่างาน / แม่บ้าน / เกษียณอายุ	☐ รับจ้าง
☐ ประกอบอาชีพอื่นๆ (โปรดระบุ).....	

5. สถานภาพการสมรส

- โสด   สมรส / อยู่ด้วยกัน   ม่าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่

6. รายได้.....บาท/เดือน

7. บุคคลใดต่อไปนี้คือนายกองกิจการบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล

- นายอานนท์ สิงห์ตาแก้ว   นายนิพล กาบมาลา
 นายสงวน เขียวขุ่ม   นายพิรุฬห์ มากบัว

8. ท่านเคยไปใช้บริการที่สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลหรือไม่

- ไม่เคย   เคย

9. ท่านเคยได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับภาระหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาลหรือไม่

- เคย   ไม่เคย

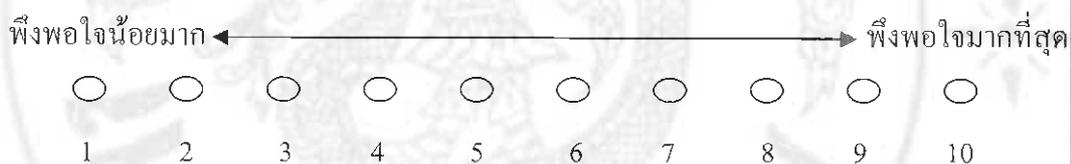
ส่วนที่ 2

คำชี้แจง โปรดเลือกข้อความในช่องว่างที่ท่านรับรู้เกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล หากเป็นบทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตอบใช่

10. การบริการทำบัตรประชาชน	☐ ใช่	☐ ไม่ใช่
11. พัฒนาตำบลด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม	☐ ใช่	☐ ไม่ใช่
12. การขอรับเบี่ยยังชีพต่างๆ	☐ ใช่	☐ ไม่ใช่
13. เสียภาษีที่ดิน / ภาษีโรงเรือน ฯลฯ	☐ ใช่	☐ ไม่ใช่
14. แจ้งเกิด / แจ้งย้าย / แจ้งตาย	☐ ใช่	☐ ไม่ใช่
15. การให้บริการขอใบอนุญาตปลูกสร้างบ้าน	☐ ใช่	☐ ไม่ใช่
16. การป้องกันโรคติดต่อและบรรเทาสาธารณภัย	☐ ใช่	☐ ไม่ใช่
17. การจัดกิจกรรมวันสำคัญต่างๆ เช่น วันเด็ก ฯลฯ	☐ ใช่	☐ ไม่ใช่
18. การรักษาความสะอาดของถนน	☐ ใช่	☐ ไม่ใช่
19. การบริการด้านการขอทะเบียนบ้านใหม่	☐ ใช่	☐ ไม่ใช่
20. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	☐ ใช่	☐ ไม่ใช่

21. การบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ใช่ ไม่ใช่
22. การให้บริการด้านการร้องทุกข์ในตำบล ใช่ ไม่ใช่
23. การบริการด้านจัดหางาน ใช่ ไม่ใช่
24. การให้บริการอินเทอร์เน็ตตำบล ใช่ ไม่ใช่
25. การให้บริการรางวัลที่ดิน ใช่ ไม่ใช่
26. การบริการด้านจดทะเบียนสมรส / หย่า ใช่ ไม่ใช่
27. การจัดบริการด้านคาราวานแก่นักเรียน ใช่ ไม่ใช่
28. การจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ใช่ ไม่ใช่
29. การจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน(กชช.2ค.) ใช่ ไม่ใช่
30. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวภายในตำบล ใช่ ไม่ใช่

31. ช่วงที่ผ่านมา 8 ปีนี้ ท่านมีความพึงพอใจในผลงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมากน้อยเพียงใด (ให้กากบาท (X) ตรงหมายเลขที่แสดงระดับความพึงพอใจจากระดับน้อยมากถึงมากที่สุด)

ส่วนที่ 3

คำชี้แจง โปรดแสดงปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาเพื่อนำไปพัฒนาและแก้ไขขององค์การบริหารส่วนตำบลทำวงศาต่อไป

ด้านการก่อสร้าง (ถนน , ศาลาเอนกประสงค์, ประปาหมู่บ้าน ฯลฯ)

ปัญหา.....

แนวทางการแก้ไข.....

ด้านการพัฒนาอาชีพ

ปัญหา.....

แนวทางการแก้ไข.....

ด้านการประชาคมหมู่บ้าน

ปัญหา.....

แนวทางการแก้ไข.....

ด้านสิ่งแวดล้อม

ปัญหา.....

แนวทางการแก้ไข.....

ด้านสาธารณสุขและสุขภาพอนามัย

ปัญหา.....

แนวทางการแก้ไข.....

ด้านการบริการและอื่นๆ

ปัญหา.....

แนวทางการแก้ไข.....

นภัสวรรณ ปิ่นตาเสน

รหัสนักศึกษา 46904503

สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

ผู้จัดทำ

ภาคผนวก ข

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ-สกุล: นางสาวนภัสวรรณ ปินตาเสน
- รหัสนักศึกษา 46904503
- เกิดเมื่อ: วันจันทร์ที่ 3 กันยายน พ.ศ. 2522
- ประวัติการศึกษา:
- พ.ศ. 2537 สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียน โกวิทธารงเชียงใหม่ จังหวัด เชียงใหม่
- พ.ศ. 2541 สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สายศิลป์คำนวณ (คณิต – อังกฤษ) โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่
- พ.ศ. 2543 สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ ธุรกิจ โรงเรียนพาณิชย์การเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่
- พ.ศ. 2545 สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษา สาขาวิชาการการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยแม่โจ้ – แพร่เฉลิมพระเกียรติ จังหวัดแพร่
- ประวัติการทำงาน:
- มิถุนายน พ.ศ. 2546 – กรกฎาคม พ.ศ. 2547 ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่งานธุรการและงานสวัสดิการ วิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่
- กันยายน พ.ศ. 2547 – กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ระดับ 1 องค์กร บริหารส่วนตำบลกุดช้าง อำเภอแม่แตง จังหวัด เชียงใหม่
- มีนาคม พ.ศ. 2548 – สิงหาคม พ.ศ. 2549 ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ระดับ 1 องค์กร บริหารส่วนตำบลท่าวังตาล อำเภอสารภี จังหวัด เชียงใหม่
- กันยายน พ.ศ. 2549 – ตุลาคม พ.ศ. 2549 ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ระดับ 2 องค์กร บริหาร ส่วนตำบลท่าวังตาล อำเภอสารภี จังหวัด เชียงใหม่
- ตุลาคม พ.ศ. 2549 – ปัจจุบัน ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่งานธุรการ ระดับ 2 องค์กรบริหาร ส่วนตำบลท่าวังตาล อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่